

ONASSIS
STEGI

ΣΤΕΓΗ ΙΔΡΥΜΑΤΟΣ ΩΝΑΣΗ

Αναλυτικό πρόγραμμα 2019-2020

Λέξεις & Σκέψεις / Μουσική

IMPROTECH

26 έως 29 Σεπτεμβρίου 2019 | Στέγη & ΕΚΠΑ

Από το Παρίσι στην Αθήνα. Από τον Μουσικό Αυτοσχεδιασμό στην Ψηφιακή Νοημοσύνη. Δύο πόλεις ενώνονται μέσα από μια σειρά διαλέξεων, εργαστηρίων, demos και συναυλιών που γεφυρώνουν τέχνη και επιστήμη.

Ένα φεστιβάλ-εργαστήριο αφιερωμένο στον Μουσικό Αυτοσχεδιασμό (Musical Improvisation) σε σχέση με την Ψηφιακή Νοημοσύνη (Digital Intelligence). Για τέσσερις ημέρες, προηγμένα τεχνολογικά συστήματα αλληλεπιδρούν ζωντανά και δημιουργικά με μουσικούς. Μετά τη Νέα Υόρκη και τη Φιλαδέλφεια, το Παρίσι ενώνεται με την Αθήνα στο Improtech Paris-Αθήνα (ikPA'19). Μια σειρά γεφυρωτικών συναντήσεων τέχνης και επιστήμης, με διαλέξεις, εργαστήρια, demos και συναυλίες, στις οποίες συμμετέχουν σημαντικά ονόματα του αυτοσχεδιασμού και της ανερχόμενης μουσικής σκηνής από το Παρίσι, την Αθήνα και άλλες πόλεις.

Με την υποστήριξη της Στέγης του Ιδρύματος Ωνάση, του IRCAM και του Εθνικού & Καποδιστριακού Πανεπιστημίου Αθηνών, το ikPA'19 θα γονιμοποιήσει μια εκρηκτική συνέντευξη σημαντικών ερευνητικών ομάδων και επιστημόνων με γνωστές προσωπικότητες της τζαζ, της σύγχρονης δημιουργίας και της παραδοσιακής μουσικής. Οι ομιλίες καλύπτουν ποικίλα γνωστικά πεδία, όπως είναι η μουσική μέσω υπολογιστών, η τεχνητή νοημοσύνη, η ρομποτική, η μουσικολογία, η φιλοσοφία και οι κριτικές σπουδές. Μία μοναδική ευκαιρία για διαπολιτισμικές και διεπιστημονικές συναντήσεις μεταξύ ερευνητικών και δημιουργικών κοινοτήτων, που κορυφώνονται σε τρεις συναυλίες.

Επιμέλεια Gerard Assayag, Αναστασία Γεωργάκη, Χρήστος Καρράς / **Παραγωγή** Στέγη Ιδρύματος Ωνάση, IRCAM, Εθνικό & Καποδιστριακό Πανεπιστήμιο Αθηνών / **Με την υποστήριξη** Collegium Musicae – Πανεπιστήμιο της Σορβόνης, Γαλλικό Ινστιτούτο

Θέατρο

Η ΑΠΟΚΑΛΥΨΗ

ΘΑΝΟΣ ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ

3 έως 6 Οκτωβρίου, 9 έως 13 Οκτωβρίου & 16 έως 20 Οκτωβρίου 2019 |

Κεντρική Σκηνή | 20:30

Σκηνοθέτης της νεότερης γενιάς, με ιδιοσυγκρασιακή εικαστική ματιά, ο Θάνος Παπακωνσταντίνου σκύβει πάνω από την Αποκάλυψη του Ιωάννη, αντλεί έμπνευση για μια σύγχρονη τελετουργία και επισημαίνει:

Η Δευτέρα Παρουσία, οι Τέσσερις Καβαλάρηδες, οι Επτά Σφραγίδες, ο Αμνός του Θεού, ο 666. Ένα από τα πιο επιδραστικά και δυσερμήνευτα κείμενα στην ιστορία της ανθρωπότητας γίνεται υλικό για μια σύγχρονη σκηνική τελετουργία.

Εξάπτει τη φαντασία των ανθρώπων από τον 1ο αιώνα μ.Χ. Έδωσε πνοή σε ουτοπίες, δυστοπίες και επαναστατικά κινήματα. Ιερή προφητεία; Εσχατολογικό κήρυγμα; Μήνυμα προσμονής, πίστης και ελπίδας σε ένα καλύτερο μέλλον; Κάλεσμα σε εξέγερση; Οπωσδήποτε, πάντως, ένα κοσμογονικό κείμενο και μια δυσοίωνη φαντασμαγορία.

«Πίσω από κάθε εξέγερση, υπάρχει η επιθυμία ριζικής αναμόρφωσης του ανθρώπου και του κόσμου.

Πίσω από κάθε κίνηση αναμόρφωσης του ανθρώπου και του κόσμου, υπάρχει η βία του θερισμού.

Πίσω απ' τη βία του θερισμού, υπάρχει η ελπίδα της αναγέννησης.

Πίσω απ' την ελπίδα της αναγέννησης, υπάρχει η χαρά της καταστροφής.

Πίσω απ' τη χαρά της καταστροφής, υπάρχει ο τρόμος του θανάτου.

Πίσω απ' τον τρόπο του θανάτου, υπάρχει η πίστη στην ομορφιά.

Πίσω απ' την πίστη στην ομορφιά, υπάρχει το φως.

Ο μύθος της Αποκάλυψης είναι σαν μια παραβολή των αέναων μεταμορφώσεων της πίστης των ανθρώπων σε έναν καλύτερο κόσμο που έρχεται.»

Σύλληψη & Σκηνοθεσία Θάνος Παπακωνσταντίνου / **Μετάφραση** Μιχαήλα Πλιαπλιά /

Σκηνικά & Κοστούμια Νίκη Ψυχογιού / **Σύνθεση και Προγραμματισμός Ηλεκτρονικών**

Πάνος Ηλιόπουλος / **Μουσική Επιμέλεια και Διεύθυνση, εκκλησιαστικό όργανο**

Μάρκελλος Χρυσικόπουλος / **Σχεδιασμός Κίνησης** Νάντη Γώγουλου / **Σχεδιασμός Φωτισμών** Χριστίνα

Θανάσουλα / **Γλυπτική** Αλέκος Μπουρελιάς **Βοηθός Σκηνοθέτη** Κωνσταντίνα Αγγελοπούλου / **Βοηθός**

Σκηνογράφου - Ενδυματολόγου Μαρίνα Μουρτζή / **Βοηθός Σχεδιασμού Φωτισμών** Σεμίνα

Παπαλεξανδροπούλου / **Ερμηνεύουν** Αλεξία Καλτσίκη, Μαριάννα Δημητρίου, Καλλιόπη Σίμου, Ελένη

Μολέσκη, Κλεοπάτρα Μάρκου, Θανάσης Δόβρης, Σωτήρης Τσακομίδης, Μάριος Παναγιώτου, Μιλτιάδης

Φιορέντζης, Γιώργος Δικαίος / **Μουσικοί** Ελευθερία Τόγια (βιόλα), Αλέξης Καραϊσκάκης (τσέλο), Δημήτρης

Τίγκας (κοντραμπάσο), Κώστας Γάτσιος (κλαρινέτο / μπάσο κλαρινέτο), Σπύρος Μοσχονάς (τρομπόνι),

Θοδωρής Βαζάκας (κρουστά), Κώστας Τσιώλης (ηλεκτρονικά) / **Συμμετέχουν και οι** Παντελής

Καλογεράκης, Κωνσταντίνα Κάλτσιου, Λουκάς Κυριαζής, Μαρία Μαντά, Γιάννης Μπάτσης, Γρηγορία

Οικονομάκη, Ραφαήλ Σιδηρόπουλος, Κωνσταντίνα Σκανδάλη, Δημήτρης Χαραλαμπίδης, Εύη Χρόνη /

Παραγωγή Στέγη του Ιδρύματος Ωνάση

Μουσική
SOUNDSCAPES COMPOSITIONS
Οκτώβριος 2019 — Ιούνιος 2020 | Θεσσαλονίκη

Φορέστε τα ακουστικά σας, κατεβάστε την εφαρμογή “My city, my sounds” και ζήστε μια Θεσσαλονίκη σύγχρονης μουσικής, όπως την ακούνε 8 Ευρωπαίοι συνθέτες.

Ηχητικός περίπατος μιας Θεσσαλονίκης που χαρτογραφείται μέσα από οχτώ σημεία έμπνευσης για οχτώ συνθέτες από όλη την Ευρώπη. Ο Λευκός Πύργος, η Πλατεία Ναυαρίνου, η Αψίδα του Γαλερίου (Καμάρα), η Παναγία Αχειροποίητος, η Αγία Σοφία, η Ρωμαϊκή Αγορά, η Πλατεία Αριστοτέλους και το Λιμάνι της Θεσσαλονίκης γίνονται σταθμοί σε μια περιπλάνηση σαν υπαίθρια συναυλία, που «παίζει» μόνο για τα αυτιά σας. Το Soundscapes Compositions είναι μια καλλιτεχνική δράση η οποία αποσκοπεί να φέρει το κοινό –ελληνικό και διεθνές– σε επαφή με τη σύγχρονη μουσική, δημιουργώντας νέα σημαινόμενα μέσα σε μια πόλη που συνεχίζει να δημιουργεί ιστορίες, ήχους και περιπάτους.

Ανά πάσα στιγμή δωρεάν και διαθέσιμη, η εφαρμογή “My City, My Sounds” δίνει την ευκαιρία σε όλες και όλους να αφουγκραστούν μια πόλη, στο εδώ και τώρα της σύγχρονης μουσικής δημιουργίας. Η εφαρμογή “My City, My Sounds” αναπτύχθηκε σε συνεργασία με το ZKM | Center for Art and Media και είναι διαθέσιμη στο App Store.

Συνθέτες Χριστίνα Αθηνοδώρου, Μαριάνθη Παπαλεξανδρή-Αλεξανδρή, Μιχάλης Παρασκάκης, Λάμπρος Πηγουόνης, Carola Bauckholt, Huihui Cheng, Simone Movio, Niels Roensholdt. / **Η ηχογράφηση έγινε από το dissonArt Ensemble** Γιάννης Ανισέγκος (φλάουτο), Αλέξανδρος Σταυρίδης (κλαρινέτο), Λενιώ Λιάτσου (πιάνο), Θεοδωρής Πατσαλίδης (βιολί), Γκρέτα Παπά (βιολί), Χαρά Σειρά (βιόλα), Βασίλης Σαΐτης (βιολοντσέλο), Γιάννης Χατζής (κοντραμπάσο) / **Μουσική διεύθυνση** Βλαδίμηρος Συμεωνίδης, Χριστίνα Αθηνοδώρου

Η δράση υλοποιείται με την υποστήριξη της Στέγης του Ιδρύματος Ωνάση, στο πλαίσιο του δικτύου Interfaces, που συγχρηματοδοτείται από το πρόγραμμα «Δημιουργική Ευρώπη» της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Μουσική
KPPAMA
TETTTIE
18 & 19 Οκτωβρίου 2019 | Μικρή Σκηνή | 21:00

Μια μουσική παράσταση του συνόλου TETTTIE με χημικές ουσίες τους αφρικανικούς ρυθμούς, το ιαπωνικό θέατρο, τις ζυγιές της Μακεδονίας, τη μουσική του Περού, το πανκ και το μέταλ.

Ο Σταμάτης Πασόπουλος, εκκινώντας από τις εκστατικές ζυγιές της Μακεδονίας, φτιάχνει έναν νέο τύπο «ζεύξης» του διδύμου ζουρνάς/νταούλι. Ο Μπέατ Φούρερ δένει τον ήχο του φλάουτου και του κοντραμπάσου σε ένα όργανο, εμπνεόμενος από τον αυλό του Πανός της περουβιανής μουσικής, ενώ στο έργο του Ντμίτρι Κουρλιάντσκι η μουσική γεννιέται από δυσδιάκριτους ήχους, χτύπους και τριγμούς. Ο Ιάννης Ξενάκης μελοποιεί τη σκηνή της Κασσάνδρας από τον «Αγαμέμνονα» του Αισχύλου, με τον βαρύτονο να ερμηνεύει τους ρόλους του Χορού και της Κασσάνδρας συγχρόνως, σε έναν σχιζοφρενικό διάλογο. Ο Νίκος Γαλεριανός διασκευάζει για τους TETTTIE το “Battery” των Metallica και, τέλος, η εισβολή του πανκ μέσα από το έργο του Οφίρ Κλέμπερερ καταδαφίζει κάθε σοβαροφάνεια.

Έργα Σταμάτης Πασόπουλος, “Havasí” (2017) / Beat Furrer, “Ira-Arca” (2012) / Dmitri Kourliandski, “Inside the Movement” (2004) / Ιάννης Ξενάκης, «Κασσάνδρα» (1987) / Νίκος Γαλεριανός, διασκευή του “Battery” των Metallica, για τους TETTTIE (2019) / Ofir Klemperer, “A Love Song” (2007) / TETTTIE Ana Chifu (φλάουτο), Ειρήνη Αμανατιάδου (κλαρινέτο), Ρέα Πικίου (φαγκότο), Guido de Flaviis (σαξόφωνο), Σίσσυ

Μακροπούλου (άρπα), Κατερίνα Κωνσταντούρου (πιάνο), Mislav Režić (κιθάρα), Σταμάτης Πασόπουλος (ακορντεόν), Παναγιώτης Ζιάβρας (κρουστά), Χάρης Παζαρούλας (κοντραμπάσο), Μιχάλης Παρασκάκης (συνθέτης, φωνή, ακορντεόν), Νίκος Ιωακείμ (συνθέτης), Νίκος Γαλεριανός (συνθέτης) / **Συμμετοχή στο “A Love Song”** Ofir Klempner (φωνή) / **Καλλιτεχνική διεύθυνση/προγραμματισμός** Μιχάλης Παρασκάκης, Νίκος Ιωακείμ, Νίκος Γαλεριανός / **Σχεδιασμός/εκτέλεση παραγωγής** Μιχάλης Παρασκάκης, Νίκος Ιωακείμ, Σταμάτης Πασόπουλος / **Σκηνοθετική επιμέλεια** Αναστασία Χίντζογλου / **Βίντεο** Αναστασία Χίντζογλου, Όλγα Σφέτσα / **Φωτισμοί** Ελένη Χούμου / **Σκηνικά** Όλγα Σφέτσα

Λέξεις & Σκέψεις

TRANSEUROPE / EYESCULTURE

ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑΣ

31 Οκτωβρίου έως 3 Νοεμβρίου, 3 έως 6 Νοεμβρίου, 21 έως 24 Νοεμβρίου & 27 έως 29 Νοεμβρίου 2019 | Στέγη & Ωνάσιος Βιβλιοθήκη

Πέντε εργαστήρια από σημαντικούς φωτογράφους και εικαστικούς, που με το έργο τους ανατρέπουν το μέσο της φωτογραφίας όπως το αντιλαμβανόμαστε σήμερα.

Μια σειρά εργαστηρίων, που υλοποιούν οι Matteo Balduzzi και Παναγιώτης Λάμπρου, η Diana Blok, ο Mishka Henner, ο Moritz Neumüller και η Clare Strand, απευθύνονται σε φωτογράφους, εικαστικούς και, γενικότερα, σε όσους χρησιμοποιούν το φωτογραφικό μέσο με δημιουργικό τρόπο. Τα εργαστήρια στοχεύουν στην ανάπτυξη της τεχνικής των συμμετεχόντων, μέσα από διαφορετικές προσεγγίσεις του μέσου. Οι ειδικοί θα καλύψουν ένα ευρύ φάσμα θεμάτων – από το πορτρέτο μέχρι το αστικό τοπίο και από τη σχέση λόγου και εικόνας μέχρι τη χρήση διαδικτυακών πηγών και τη δημιουργία φωτογραφικών βιβλίων (photobooks).

Όλα τα εργαστήρια, κατά τη διάρκεια του προγράμματος, επικεντρώνονται στην πρακτική εμπειρία, ενώ παράλληλα παρέχουν θεωρητική καθοδήγηση και εμπνέουν συζητήσεις που θέτουν σε δοκιμασία τις υφιστάμενες αντιλήψεις των συμμετεχόντων. Τα περισσότερα έχουν σχεδιαστεί για να καταλήξουν στην παραγωγή πρωτότυπου φωτογραφικού έργου ή μιας έκδοσης. Τα εργαστήρια οργανώνονται στο πλαίσιο του Transeurope, μιας ευρωπαϊκής πλατφόρμας για τη φωτογραφία και τις εικαστικές τέχνες, που περιλαμβάνει εργαστήρια, αξιολογήσεις portfolio και εκθέσεις.

Οργάνωση EuroMare, Eyesculture, Στέγη Ιδρύματος Ωνάση

Μουσική

HAPPINESS MACHINE

24 ΩΡΕΣ ΕΥΤΥΧΙΑΣ ΜΕ ΤΟ KLANGFORUM WIEN

1 & 2 Νοεμβρίου 2019 | Κεντρική Σκηνή, Εκθεσιακός Χώρος -1

Ένας 24ωρος μαραθώνιος μουσικής και προβολών. Ένας μουσικός προβληματισμός γύρω από την οικονομία του σήμερα, με συζητήσεις, συναυλίες, ταινίες animation και sleeper.

Το σύγχρονο οικονομικό σύστημα δοκιμάζεται και ένα βασικό ερώτημα ανακύπτει: Μπορούμε να ζήσουμε χαρούμενοι μέσα σε αυτό; Το διεπιστημονικό πρότζεκτ “Happiness Machine: 24 ώρες ευτυχίας με το Klangforum Wien” περιστρέφεται γύρω από το εναλλακτικό οικονομικό μοντέλο που πρότεινε ο Christian Felber με την «Οικονομία για το Κοινό Καλό» (“Economy of the Common Good”). Η παράσταση ξεπερνάει τα στενά πλαίσια της κλασικής συναυλίας, με έναν μαραθώνιο μουσικής που διαρκεί 24 ώρες, και με ταυτόχρονη προβολή ταινιών.

Δέκα κινηματογραφίστριες και δέκα συνθέτριες από την Ευρώπη ενώνουν τις δυνάμεις τους και δημιουργούν δέκα ταινίες μικρού μήκους γύρω από την πιθανότητα ύπαρξης ενός νέου

οικονομικού μοντέλου. Μέσα από ταινίες animation, συναυλίες, παραστάσεις και συζητήσεις, το Klangforum Wien προσκαλεί το κοινό να απολαύσει την τέχνη της μουσικής και, ταυτόχρονα, πυροδοτεί συζητήσεις μεταξύ μουσικών, ερμηνευτών, ομιλητών και καλεσμένων, γύρω από το μέλλον του Δυτικού Κόσμου.

Klangforum Wien / Πιάνο Joonas Ahonen / **Κρουστά** Björn Wilker / **Σχεδιασμός ήχου** Peter Böhm & Markus Urban / **Προβολή ταινιών** Martin Repka / **Μουσική διεύθυνση** Κωνσταντία Γουρζή / **Μαέστρος** Yalda Zamani / **Με την υποστήριξη** Cultural Affairs Department of the City of Vienna, Federal Chancellery Republic of Austria / **Χορηγός** Erste Bank / Η δράση υλοποιείται στο πλαίσιο του δικτύου Interfaces, που συγχρηματοδοτείται από το πρόγραμμα «Δημιουργική Ευρώπη» της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Χορός

— ELEPHANT

— YOU SHOULD HAVE SEEN ME DANCING WALTZ

RABIH MROUE & DANCE ON ENSEMBLE

8 έως 10 Νοεμβρίου 2019 | Κεντρική Σκηνή | 20:30

Παγκόσμια Πρεμιέρα, Διεθνής Συμπαράγωγή (YOU SHOULD HAVE SEEN ME DANCING WALTZ)

Τι αφήνει πίσω του ένας πόλεμος; Πώς το ανθρώπινο σώμα ορθώνεται σαν τείχος; Πολιτικός, σκληρός, ποιητικός, ο Ραμπί Μρουέ επιστρέφει στη Στέγη με μια χορογραφία για ένα πανανθρώπινο τραύμα.

Ένας από τους σημαντικότερους δημιουργούς της διεθνούς καλλιτεχνικής σκηνής, ο έντονα πολιτικοποιημένος εικαστικός, σκηνοθέτης και περφόρμερ Ραμπί Μρουέ δημιουργεί για το DANCE ON ENSEMBLE, με το ένα από τα δύο έργα της βραδιάς να κάνει την παγκόσμια πρεμιέρα του στη Στέγη. Το “Elephant” είναι ένα έργο για την ανθρώπινη φύση. Χτίστηκε πάνω σε μια συλλογή από 316 σχέδια νεκρών σωμάτων, τα οποία ο καλλιτέχνης ζωγράφιζε επί έναν χρόνο – ένα κάθε μέρα. Τι αφήνει πίσω του ένας πόλεμος ή ένα έγκλημα; Τι θα απομείνει από ένα νεκρό σώμα; Η εικαστική γλώσσα του Ραμπί Μρουέ μετασχηματίζεται εδώ σε κάτι βαθιά σωματικό, καθώς συνεργάζεται με δύο εξαιρετικούς χορευτές, τους Ty Boomershine και Jone San Martin. Το “You should have seen me dancing waltz” είναι μια διερεύνηση της έννοιας του τείχους ως προστασίας, αλλά και ως ορίου ανάμεσα στο μέσα και το έξω, στο ιδιωτικό και το δημόσιο, στην οποία το δέρμα του χορευτή γίνεται το όχημα μιας αλληγορίας. Ο ίδιος ο Ραμπί Μρουέ αναφέρει: «Το σώμα του χορευτή ως ένα τείχος προστασίας του μέσα από το έξω και του έξω από το μέσα· διάφανο στην αδιαπερατότητά του. Θα μπορούσε να είναι αλήθεια ότι το δέρμα είναι μια διαχωριστική γραμμή του μέσα από το έξω; Κι αν ναι, υπάρχει τότε ένας πόλεμος ανάμεσα στις δύο πλευρές; Ένας εμφύλιος πόλεμος;» Το ανθρώπινο σώμα μπαίνει στο μικροσκόπιο με τον επώδυνο, μα πάντα ποιητικό τρόπο του Ραμπί Μρουέ.

Elephant

Σύλληψη & Σκηνοθεσία Rabih Mroué / **Με την καλλιτεχνική συνεργασία** των Ty Boomershine και Jone San Martin (Dance On Ensemble) / **Σχεδιασμός Φωτισμών** Patrick Lauckner, Tanja Rühl / **Ήχος** Mattef Kuhlmeier / **Κοστούμια** Sophia Piepenbrock-Saitz / **Βοηθός Σκηνοθέτη** Jacqueline Azami / **Ερμηνεύουν** Ty Boomershine, Jone San Martin / **Παραγωγή** DANCE N/DIEHL+RITTER / **Συμπαράγωγή** HAU Hebbel am Ufer / Δημιουργήθηκε για το φεστιβάλ DANCE ON με υποστήριξη από το Capital Cultural Fund / Συγχρηματοδοτήθηκε από το πρόγραμμα Δημιουργική Ευρώπη της Ευρωπαϊκής Ένωσης, στο πλαίσιο του DANCE ON, PASS ON, DREAM ON / Το DANCE ON είναι μια πρωτοβουλία του DIEHL+RITTER gUG που χρηματοδοτείται από τον Ομοσπονδιακό Επίτροπο της Γερμανίας για τον Πολιτισμό και τα Μέσα **Πρεμιέρα** 28 Φεβρουαρίου 2018, HAU Hebbel am Ufer (HAU2)

You should have seen me dancing waltz

Σύλληψη & Σκηνοθεσία Rabih Mroué / **Σε συνεργασία** με το Dance On Ensemble / **Ερμηνεύουν** Anna Herrmann, Emma Lewis, Christine Kono, Marco Volta / **Σχεδιασμός Φωτισμών** Arno Truschinski / **Ήχος** Matthe Kuhlmeier / **Κοστούμια** Sophia Piepenbrock-Saitz / **Βοηθός Σκηνοθέτη** Clarissa Omiecinski / **Παραγωγή** DANCE ON/DIEHL+RITTER / **Συμπααραγωγή** Στέγη Ιδρύματος Ωνάση, Kampnagel (Αμβούργο) / **Με την υποστήριξη της Χορηγίας Συμπααραγωγής για Χορό** NATIONALES PERFORMANCE NETZ, που χρηματοδοτείται από τον Ομοσπονδιακό Επίτροπο της Γερμανίας για τον Πολιτισμό και τα Μέσα Το DANCE ON είναι μια πρωτοβουλία του DIEHL+RITTER gUG που χρηματοδοτείται από τον Ομοσπονδιακό Επίτροπο της Γερμανίας για τον Πολιτισμό και τα Μέσα / **Πρεμιέρα** 8 Νοεμβρίου 2019, Στέγη Ιδρύματος Ωνάση

I'M POSITIVE

13 & 14 Νοεμβρίου 2019 | Κεντρική Σκηνή & Μικρή Σκηνή

***Η επιστήμη έχει προχωρήσει. Ας ακολουθήσει και η κοινωνία.
Οι θετικές φωνές ακούγονται δυνατότερα, στη Στέγη του Ιδρύματος Ωνάση.***

Για άλλη μία χρονιά, η εμπειρία του HIV σε πρώτο πρόσωπο κυριαρχεί στη διήμερη διοργάνωση I'm Positive, που φέρει τη σφραγίδα του Συλλόγου Οροθετικών Ελλάδας «Θετική Φωνή». Λίγο πριν από την Παγκόσμια Ημέρα AIDS 2019, άτομα οροθετικά και μη συστήνονται και μιλούν με τόλμη και ειλικρίνεια για τη ζωή τους, σε μια ανοιχτή συζήτηση στις 14 Νοεμβρίου, στην Κεντρική Σκηνή της Στέγης. Μέσα από τις προσωπικές αφηγήσεις, αλλά και με ένα διήμερο κινηματογραφικών προβολών για σχολεία στις 13 και 14 Νοεμβρίου στη Μικρή Σκηνή, σκοπός της εκδήλωσης είναι η ταχύτερη κατάρριψη του στίγματος, η νίκη επί της προκατάληψης, η αποδοχή του ανθρώπου που βρίσκεται δίπλα σου και το άνοιγμα σε μια καλύτερη κοινωνία. Παιδιά και έφηβοι θα έχουν την ευκαιρία να συνομιλήσουν με εκπροσώπους της κοινότητας των οροθετικών για θέματα σεξουαλικής υγείας, αλλά και για τις προκλήσεις και προκαταλήψεις με τις οποίες έρχονται αντιμέτωποι.

Διοργάνωση Onassis Stegi και Θετική Φωνή

**Λέξεις & Σκέψεις
SEX EDUCATION
Conference
15 Δεκεμβρίου 2019**

Πρώτα εκπαιδεύσαι και μετά εκπαιδεύεις.

Το Ίδρυμα Ωνάση προσκαλεί επιστήμονες, ειδικούς και εκπαιδευτικούς, σε μια ημερίδα για τη Σεξουαλική Διαπαιδαγώγηση στα σχολεία. Για να εξελίσσονται οι νέοι μέσα σε ένα εκπαιδευτικό σύστημα που τους καταλαβαίνει.

**Masterclass—Ανοικτή Συζήτηση
MIXED REALITIES MASTERCLASS
20 & 21 Νοεμβρίου 2019 | Εκθεσιακός Χώρος -1**

***Πόσο εικονική είναι η πραγματικότητά μας;
Ποιες ιστορίες αξίζει να ειπωθούν στο σήμερα; Ένα διήμερο εργαστήριο για την τέχνη των AR και VR, που ενώνει την Αθήνα με τη Νέα Υόρκη, ανοίγοντας διαδρομές σε νέα ερεθίσματα.***

Η Αθήνα ενώνεται με τη Νέα Υόρκη σε ένα διήμερο εργαστήριο για καλλιτέχνες που δημιουργούν με τεχνολογίες Επαυξημένης (AR) και Εικονικής (VR) Πραγματικότητας. Σε συνεργασία με τους πρωτοπόρους καλλιτέχνες New Reality Co, Wearable Media και τη Sarah Rorthberg, οι συμμετέχοντες εξερευνούν το πώς η τεχνολογία ενισχύει την ενσώματη εμπειρία, εντείνοντας τις αισθήσεις και προσφέροντας πολλαπλές διαδρομές σε νέα ερεθίσματα.

Στο εργαστήριο συμμετέχουν επαγγελματίες που έχουν ήδη παρουσιάσει ολοκληρωμένο έργο και έρευνα πάνω στις τεχνολογίες AR και VR. Μέσα από δοκιμές, πειραματισμούς, νέες πρακτικές και μια σχεδιαστική άσκηση που θα οδηγήσει στην ανάπτυξη ενός πρωτοτύπου έργου, οι συμμετέχοντες εξελίσσουν τις επαγγελματικές γνώσεις και δεξιότητές τους και απαντούν στις προκλήσεις που θέτει το σύγχρονο περιβάλλον της τέχνης και της τεχνολογίας.

Συντελεστές Milica Zec (New Reality Co), Winslow Porter (New Reality Co), Hellyn Teng (Wearable Media), Yuchen Zhang (Wearable Media), Sarah Rothberg, Karen Wong (New Museum), Stephanie Pereira (NEW INC), Kelsa Trom (NEW INC) / **Συμπαράγωγή** Στέγη Ιδρύματος Ωνάση, NEW INC / **Γλώσσα εργασίας** Αγγλικά / **Πληροφορίες συμμετοχής** στο www.onassis.org και στο digital@onassis.org

Χορός

ELENIT

Ευριπίδης Λασκαρίδης

28 Νοεμβρίου έως 1 Δεκεμβρίου & 4 έως 7 Δεκεμβρίου 2019 | Κεντρική Σκηνή | 20:30

Παγκόσμια Πρεμιέρα, Διεθνής Συμπαράγωγή

Το παράδοξο σκηνικό σύμπαν του Ευριπίδη Λασκαρίδη έχει κάτι γνώριμο. Στον πυρήνα των εικόνων και στο βάθος των φωνών παραμονεύει η καθημερινή εμπειρία μας. Η ατέρμονη διαδοχή των ημερών, που μοιάζει αδιάφορη και ξεχασμένη, μας ξαναβρίσκει αγνώριστη. Γελοϊότητα και συμπόνια χαρακτηρίζουν το ανοίκειο, αλλά προσίτο σύμπαν του ELENIT, ανάμεσα στο χιούμορ, στην υπερβολή και στην απόλυτη σοβαρότητα.

Ο παράδοξος και γοητευτικός κόσμος του Ευριπίδη Λασκαρίδη γεννιέται από απλά υλικά. Οι καθημερινές εικόνες και καταστάσεις υποβάλλονται σε συνεχείς μεταμορφώσεις, ώστε να πυκνώνουν και να χάνουν την οικειότητά τους. Το έργο του είναι ένα παράδοξο ταξίδι, φαντασμαγορικό και γελοίο, αινιγματικό και ανησυχαστικό. Ένα ταξίδι σε τοπία που διαδέχονται το ένα το άλλο χωρίς εξηγήσεις, σε έναν κόσμο κομματιασμένο που παραμένει όρθιος και μαγευτικός. Οι χαρακτήρες μεταμορφώνονται κι αυτοί σε έναν τόπο γεμάτο φωνές που δεν ολοκληρώνονται, αναζητώντας αυτό που ενώνει τα πράγματα πίσω από τα ερείπια και τις αλλαγές. Όλα συμβαίνουν με έναν τρόπο που ακινητοποιεί τις ερμηνείες και αγκαλιάζει το γελοίο μαζί με το τρομακτικό. Η ελευθερία και η τόλμη αυτής της γραφής προϋποθέτει μια εμπιστοσύνη, κάτι ανάμεσα στην αγάπη και την πίστη στη ζωή και την τέχνη. Διαφορετικά, όλα αυτά θα ήταν αδιανόητα. Όπως και τα προηγούμενα έργα του Λασκαρίδη, το ELENIT είναι μια ανασκαφή. Ο κεντρικός ήρωας κινείται σε έναν κόσμο γεμάτο φώτα και ήχους εκφραστικούς, με πλήθος αντικείμενα και σύμβολα, που τα ξαναφέρνει στο φως και τα ερμηνεύει από την αρχή. Το αποτέλεσμα είναι μια τραγική κωμωδία με ανατρεπτικό και ξεκαρδιστικό χιούμορ. Γύρω όμως από αυτόν τον κεντρικό χαρακτήρα, θα υπάρχει για πρώτη φορά ένας θίασος από παράξενα πλάσματα, σε έναν κόσμο εμπνευσμένο από τα υπερθεάματα, πρωτόγνωρα πλούσιο. Με αυτό το έργο ο Ευριπίδης Λασκαρίδης ολοκληρώνει μια διαδρομή και φωτίζει κάποια από τα προηγούμενα βήματά του. Όλα τα έργα του γεννιούνται μέσα από μια βεβαιότητα που μοιάζει να έρχεται από κάπου μακριά. Σαν να εμφανίζονται στο νου εικόνες και τόποι που απαιτούν να πραγματοποιηθούν. Τα υλικά αυτά έρχονται από ένα σημείο ανεξήγητο, σαν να επιβάλλονται στον ίδιο – κι αυτό τους δίνει τη συγκινητική αλήθεια τους. Κάθε έργο είναι μια απόδειξη

εμπιστοσύνης στην επιθυμία, σαν μια απόπειρα αποκρυπτογράφησης, μια περιπέτεια αυτογνωσίας που απαιτεί πίστη τυφλή και επιτρέπει έναν τολμηρό αυτοσαρκασμό, καθώς το πλέον μύχιο στοιχείο είναι και το πιο ξένο.

Σύλληψη, Σκηνοθεσία & Χορογραφία Ευριπίδης Λασκαρίδης / **Ερμηνεία και Χορογραφία** Ομάδα Osmosis / **Πρωτότυπη Μουσική Σύθεση & Σχεδιασμός Ήχου** Γιώργος Πούλιος / **Κοστούμια** Άγγελος Μέντης / **Σκηνικά** Λουκάς Μπάκας / **Σχεδιασμός Φωτισμών** Ελίζα Αλεξανδροπούλου / **Σύμβουλος Δραματουργίας** Αλέξανδρος Μιστριώτης / **Βοηθός Χορογράφος** Νίκος Δραγώνας / **Οργάνωση Παραγωγής** Ρένα Ανδρεαδάκη / **Τεχνικός Διευθυντής** Κωνσταντίνος Μαργκάς
Ένα έργο του Ευριπίδη Λασκαρίδη και της Osmosis

Μια παραγωγή της Στέγης του Ιδρύματος Ωνάση / **Με την υποστήριξη** του Fondation d'Entreprise Hermès στο πλαίσιο του New Settings Program / **Συμπααραγωγή** Théâtre de la Ville-Paris (Γαλλία), Eleusis 2021 European Capital of Culture (Ελλάδα), Teatro della Pergola-Florence (Ιταλία), Teatro Municipal do Porto (Πορτογαλία), Festival TransAmérique-Montreal (Καναδάς), Les Halles de Schaerbeek-Brussels (Βέλγιο), Biennale de la Danse de Lyon 2020 (Γαλλία), Teatre Lliure-Barcelona (Ισπανία), Malraux, Scène Nationale Chambéry-Savoie (Γαλλία), Théâtre de Liège (Βέλγιο) / **Σε συνεργασία** με τα Julidans-Amsterdam (Ολλανδία), ICI-Centre Chorégraphique National Montpellier / **Σε σύμπραξη** με την EdM Productions και τη Rial&Eshelman

Πρεμιέρα Στέγη του Ιδρύματος Ωνάση, Αθήνα, Νοέμβριος 2019

Η παράσταση ELENIT πραγματοποιείται με την οικονομική υποστήριξη του Υπουργείου Πολιτισμού και Αθλητισμού

Θέατρο

TOM IN GREECE (TOM À LA FERME)

ΚΕΙΜΕΝΟ: MICHEL MARC BOUCHARD

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: ΣΑΡΑΝΤΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΖΕΡΒΟΥΛΑΚΟΣ

12 έως 15 Δεκεμβρίου, 18 έως 22 Δεκεμβρίου & 25 έως 29 Δεκεμβρίου 2019 |

Μικρή Σκηνή | 21:00

Ψυχολογικό θρίλερ, σπουδή στο πένθος ή, μήπως, ανατομία μιας κλειστής κοινωνίας; Ο ανερχόμενος σκηνοθέτης Σαράντος Γεώργιος Ζερβουλάκος μας παρασέρνει σε μια τραγικοκωμική αποκάλυψη ψέματος, απώθησης και βίας με φόντο την Ελλάδα του σήμερα.

«Ο ΟΜΟΦΥΛΟΦΙΛΟΣ, ΠΡΙΝ ΓΝΩΡΙΣΕΙ ΤΟΝ ΕΡΩΤΑ, ΓΝΩΡΙΖΕΙ ΤΟ ΨΕΜΑ.» Michel Marc Bouchard

Ο Τομ, κοσμοπολίτης, πετυχημένος και γκέι, ταξιδεύει στην ελληνική επαρχία για να παραστεί στην κηδεία του εραστή του. Συντετριμμένος από το πένθος του, γνωρίζει για πρώτη φορά την οικογένεια του εκλιπόντος: τη μητέρα του, που δεν έχει ιδέα ποιος είναι ο Τομ και τι έχει ζήσει με τον γιο της, και τον αδερφό του, που θέλει να κρύψει την αλήθεια με κάθε κόστος. Παρά το τοξικό περιβάλλον, ο Τομ μοιάζει να αδυνατεί να φύγει, ενώ παθολογικές δυναμικές αναπτύσσονται μεταξύ των προσώπων που ταλανίζονται από παιχνίδια εξουσίας και καταπιεσμένες ορμές. Σταδιακά, τα όρια μεταξύ βίας και λαγνείας θολώνουν, οδηγώντας σε μια τραγικοκωμική αποκάλυψη ψέματος, απώθησης και βίας.

Μετάφραση Αμαλία Κοντογιάννη / **Σκηνοθεσία** Σαράντος Γεώργιος Ζερβουλάκος / **Σκηνικά & Κοστούμια** Τίνα Τζόκα / **Μουσική** Amateurboyz / **Φωτισμοί** Νίκος Βλασσόπουλος / **Βοηθός Σκηνοθέτη** Στέλλα Ράπτη / **Σύμβουλος Δραματουργίας** Lisiane Durand / **Οργάνωση Παραγωγής** Ρένα Ανδρεαδάκη / **Ερμηνεύουν** Τομ: Αντώνης Πριμηκύρης, Αγαθή: Ρένα Λουιζίδου, Φράγκος: Λευτέρης Πολυχρόνης, Σάρα: Eva Maria Sommersberg / **Παραγωγή** Στέγη του Ιδρύματος Ωνάση

Μουσική

ATLAS ΑΘΗΝΑ

13 Δεκεμβρίου 2019 | Κεντρική Σκηνή | 20:30

Διεθνής Συμπαρωγωγή

Τρεις συνθέτες παρουσιάζουν τρία διαφορετικά έργα σε παράλληλες συναυλίες σε τρεις πόλεις. Αθήνα, Καρλσρούη και Παρίσι συντονίζονται ζωντανά με ήχο και βίντεο σε έναν νέο ηχητικό χάρτη πέρα από γεωγραφικά σύνορα. Πώς μπορείς να αλλάξεις τον ήχο της πόλης σου;

Το έργο “ATLAS – A Sound Cartography of Europe” παρουσιάζεται σε πρώτη παγκόσμια εκτέλεση με τη συνεργασία τριών ευρωπαϊκών οργανισμών (ZKM, Στέγη, IRCAM). Η αθηναϊκή συναυλία αποτελείται από τη σύνθεση του Δημήτρη Καμαρωτού «Μουσική είναι η πόλη». Το έργο είναι το οδοιπορικό ηχογραφήσεων ενός παρατηρητή της πόλης που στη συνέχεια τη μεταλλάσσει, μέσω των ήχων, σε μια φανταστική εκδοχή της. Μια ορχήστρα με κλασικά όργανα, αλλά χωρίς μουσικούς, είναι εγκατεστημένη στη σκηνή. Οι ήχοι της πόλης που ακούγονται στην αίθουσα ενεργοποιούν και συντονίζουν τα όργανα, που προσθέτουν τα δικά τους, ιδιαίτερα ηχοχρώματα στο αθηναϊκό ηχοτοπίο. Σε προκαθορισμένα σημεία, ενσωματώνεται ηχητικό και οπτικό υλικό από τις συναυλίες στην Καρλσρούη και το Παρίσι. Μαζί, οι τρεις πόλεις μετασχηματίζονται σε ένα ενιαίο, παλλόμενο και φιλόξενο σώμα, που μας προσκαλεί να ζήσουμε μέσα του. Στην Αθήνα, η ομάδα ATLAS – Athens soundscape recordings εκπαιδεύτηκε και εξοπλίστηκε από τη Στέγη για να συλλέξει τους ήχους της πόλης που θα ακουστούν στη συναυλία. Η σύλληψη του “ATLAS” οφείλεται στον συνθέτη, μαθηματικό και ερευνητή Carmine Emanuele Cella.

Συνθέτες του Atlas Carmine Emanuele Cella, Δημήτρης Καμαρωτός, Valerio Tricoli / **Δημιουργία και κεντρικός έλεγχος της ροής του βίντεο στη διάρκεια των συναυλιών:** Μαρίνα Γιώτη / **Σκηνικός χώρος και σχεδιασμός των ηχητικών εγκαταστάσεων Καρλσρούης και Παρισιού – Sound Trees στο φουαγιέ της Στέγης** Εύα Μανιδάκη / **Μουσικός σχεδιασμός ηλεκτρονικών υπολογιστών IRCAM** Benjamin Levy / **Συμπαρωγωγή IRCAM-Centre Pompidou**, Στέγη Ιδρύματος Ωνάση και ZKM / **Συντονισμός συμπαρωγωγής IRCAM-Centre Pompidou** / Η δράση υλοποιείται στο πλαίσιο του δικτύου Interfaces, που συγχρηματοδοτείται από το πρόγραμμα «Δημιουργική Ευρώπη» της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Συναυλία στην Αθήνα:

Σύνθεση, δραματουργία ήχων, ηχητικός σχεδιασμός, ειδικές ηχητικές κατασκευές, εκτέλεση Δημήτρης Καμαρωτός / **Τεχνική υποστήριξη ήχου και έλεγχος ήχου στη διάρκεια της συναυλίας** Κώστας Μπώκος / **Δημιουργία και μίξη πεδίου μικρο-καμερών μέσα στα όργανα της συναυλίας** Βασίλης Κουντούρης / **Σκηνικός χώρος** Εύα Μανιδάκη / **Δημιουργία φωτιστικών χώρων** Γιάννης Δρακουλαράκος / **Βοηθός συνθέτη** Ελένη Καβούκη / **Τεχνική υποστήριξη ήχου των εργαστηρίων του Δημήτρη Καμαρωτού στο IRCAM** Jeremie Bourgogne/ **Υποστήριξη εργαστηρίου ATLAS Athens soundscape recordings, θεωρία και πρακτική ηχογραφήσεων στην πόλη** Γιάννης Αντύπας, Κώστας Μπώκος / **Σύμβουλος δραματουργίας** Νίκος Φλέσσας / **Συμμετοχή σε εργαστήρια & ειδικές ηχογραφήσεις** (Ιούνιος – Οκτώβριος 2019): Βασίλης Αλεξόπουλος, Μάνος Δημογεροντάκης, Θάλεια Ιωαννίδου, Ελένη Καβούκη, Δημήτρης Καραγεώργος, Λίνα Καραγιάννη, Αλέξανδρος Κατσάνης, Βαρβάρα Κουτίβα, Μάγδα Λαμπροπούλου, Φλώρα Μαλλά, Δέσποινα Τσάφου, Δάφνη Φαραζή / **Production Manager** Χριστίνα Πιτούλη / **Operations Manager** Δέσποινα Μπουρδέκα / **Technical Manager** Λευτέρης Καραμπίλας/ **Line Producer** Δέσποινα Σιφινιάδου / **IT Manager** Κωνσταντίνος Απολλώνιος / **Software & Media Administrator** Κωνσταντίνος Διαμαντής / **Network Administrator** Ιωάννης Χαζάκης / **Sound Engineer** Δημήτρης Σαμαράς

Θέατρο

GRANMA: TROMBONES FROM HAVANA

STEFAN KAEGI – RIMINI PROTOKOLL

19 έως 21 Δεκεμβρίου 2019 | Κεντρική Σκηνή | 20:30

Διεθνής Συμπαράγωγή

Κι αν ξαναζούσε η Κούβα του Φιντέλ Κάστρο; Κι αν η νέα γενιά των Κουβανών οραματιζόταν μια άλλη ουτοπία; Κι αν οι τρομπέτες της Buena Vista ηχούσαν και πάλι;

Ο συνιδρυτής των Rimini Protokoll, Στέφαν Κέγκι, γυρνάει 60 χρόνια πίσω, για να ανασυνθέσει τον μύθο της κουβανέζικης επανάστασης. Αυτή τη φορά, η Ιστορία δεν γράφεται από τον Κάστρο και τους συντρόφους του, αλλά από τα εγγόνια τους. Τέσσερις από τους απογόνους των comrades, που έμελλε να αλλάξουν το τοπίο της Κούβας τη δεκαετία του 1960, ανεβαίνουν στη σκηνή της Στέγης του Ιδρύματος Ωνάση, για να τους υποδυθούν. Όμως, η περιπέτεια των προγόνων τους λαμβάνει μια άλλη διάσταση όταν συναντά τις ελπίδες της γενιάς που γράφει τώρα Ιστορία. Μύθοι και πραγματικότητες, ουτοπίες και δυστοπίες, επαναστάτες του τότε και νέοι του σήμερα, παρελθόν και μέλλον, συναντιούνται σε μια θαρραλέα παράσταση θεάτρου ντοκουμέντου. Σε μια Κούβα που διαρκώς αλλάζει και τα σύγχρονα κοινωνικοπολιτικά ερωτήματα αναζητούν επιτακτικά απαντήσεις, η προεπαναστατική μουσική της Αβάνας ακούγεται ακόμα. Μέλος και συνιδρυτής των Rimini Protokoll, ο Στέφαν Κέγκι επιβιβάζεται στο θρυλικό πλοίο “Granma” για να αναδομήσει την κουβανική ουτοπία και τις ματαιώσεις της, 63 χρόνια μετά την επανάσταση.

Σύλληψη & Σκηνοθεσία Stefan Kaegi / **Σκηνικά** Aljoscha Begrich / **Βίντεο** Mikko Gaestel / **Μουσική Σύνθεση** Ari Benjamin Meyers / **Σχεδιασμός Ήχου** Tito Toblerone, Aaron Ghantus / **Δραματουργία** Aljoscha Begrich, Yohayna Hernández / **Κοστούμια** Julia Casabona / **Τεχνική Διεύθυνση & Σχεδιασμός Φωτισμών** Sven Nichterlein / **Οργάνωση Παραγωγής** Maitén Arns/ **Με τους** Milagro Álvarez Leliebre, Daniel Cruces-Pérez, Christian Paneque Moreda, Diana Sainz Mena / **Συνεργάτρια Βίντεο** Marta María Borrás / **Δραματουργική Συνεργασία** Ricardo Sarmiento / **Βοηθός Σκηνοθέτη** Noemi Berkowitz / **Βοηθός Σκηνογράφου** Julia Casabona / **Βοηθοί Παραγωγής** Federico Schwindt, Dianelis Diéguez / **Ασκούμενοι** Joana Falkenberg (Σκηνικά), Ignacia González (Σκηνοθεσία), Lenna Stam (Κοστούμια) / **Διεύθυνση Περιοδείας** Maitén Arns, Federico Schwindt (στην περιοδεία) / Υπόπιπλοι Meret Kündig, Federico Schwindt (στην περιοδεία) / **Μετάφραση στα γερμανικά** Meret Kündig, Franziska Muche, Anna Galt, Marta Vukovic, Adrien Leroux (Panthea) / **Μαθήματα τρομπονιού** Yoandry Argudin Ferrer, Diana Sainz Mena και Rob Gutowski / **Έρευνα στην Κούβα** Residencia Documenta Sur, σε συντονισμό του Laboratorio Escénico de Experimentación Social: Maité Hernández-Lorenzo (ερευνήτρια και δημοσιογράφος), Karina Pino Gallardo (κάτοικος), José Ramón Hernández Suárez (κάτοικος), Ricardo Sarmiento Ramírez (κάτοικος), Taimi Diéguez Mallo (κάτοικος) και Miriam E. González Abad (παραγωγός) / **Μια παραγωγή** των Rimini Protokoll και του Maxim Gorki Theater του Βερολίνου, σε συμπαράγωγή με το Emilia Romagna Teatro Fondazione (Ιταλία), το Festival TransAmériques (Μόντρεαλ), το Kaserne (Βασιλεία), τη Στέγη του Ιδρύματος Ωνάση, το Théâtre Vidy (Λοζάνη), το LuganoInscena-Lac (Λουγκάνο), το Zürcher Theaterspektakel (Ζυρίχη) και το Festival D’Avignon (Γαλλία)

Χρηματοδοτήθηκε από το Γερμανικό Ομοσπονδιακό Πολιτιστικό Ίδρυμα, το Ελβετικό Συμβούλιο Τεχνών Pro Helvetia και το Υπουργείο για τον Πολιτισμό και την Ευρώπη του κρατιδίου του Βερολίνου / Σε συνεργασία με το Ινστιτούτο Γκαίτε της Αβάνας

Θέατρο
ΟΡΝΙΘΕΣ του Αριστοφάνη
Σκηνοθεσία Νίκος Καραθάνος
29 & 30 Δεκεμβρίου 2019 | Κεντρική Σκηνή | 20:30

Οι «Όρνιθες» του Νίκου Καραθάνου, λίγο πριν πετάξουν με προορισμό τη Χιλή και το μεγαλύτερο φεστιβάλ της Λατινικής Αμερικής, καταλαμβάνουν για δύο μέρες την Κεντρική Σκηνή της Στέγης, σε μια σύμπραξη Ελλήνων και Βραζιλιάνων ηθοποιών.

Αυτή η παράσταση ποτέ δεν ήταν απλώς μια παράσταση. Έμοιαζε, πάντα, με το σκηνικό της: ένα πλωτό νησί, κάπου μεταξύ ελληνικής αμμουδιάς και Αμαζονίου, γεμάτο πεύκα και τροπική βλάστηση, το οποίο ταξιδεύει πέρα από τόπους και χρόνους, εθνικά σύνορα, πολιτείες και πολιτεύματα. Μετά την πρεμιέρα στην Επίδαυρο, το 2016, οι «Όρνιθες» πέταξαν έως το St. Ann's Warehouse του Μπρούκλιν, όπου και συνέβη το πρωτοφανές: μια ελληνική παραγωγή ανακηρύχτηκε από το "New York Magazine" ανάμεσα στις δέκα καλύτερες του 2018. Τώρα, ανανεωμένη στο έπακρο, με μια ταινία του Μπάμπη Μακρίδη –εμπνευσμένη από αυτήν– να ετοιμάζεται να ταξιδέψει στα διεθνή φεστιβάλ και ένα εκπαιδευτικό πρόγραμμα να την συνοδεύει, η παράσταση της Στέγης ενώνει τη βραζιλιάνικη ομάδα χορού Passinho Carioca, από τις φαβέλες του Ρίο, με τους Νίκο Καραθάνο και Χρήστο Λούλη, οι οποίοι περιστοιχίζονται πλέον από τις Αμαλία Μουτούση, Στεφανία Γουλιώτη, Κλέλια Ρένεση και Μάρθα Φριντζήλα, καθώς και δώδεκα ακόμη ηθοποιούς, μουσικούς και χορευτές από την Ελλάδα.

Μετάφραση Γιάννης Αστερής / **Σκηνοθεσία** Νίκος Καραθάνος / **Διασκευή** Νίκος Καραθάνος, Γιάννης Αστερής / **Σκηνικά & Κοστούμια** Έλλη Παπαγεωργακοπούλου / **Μουσική** Άγγελος Τριανταφύλλου / **Φωτισμοί** Σίμος Σαρκετζής / **Κίνηση** Amalia Bennett / **Ερμηνεύουν** Douglas Froog Alves de Paula, Lyu Árisson, Στεφανία Γουλιώτη, Βασιλική Δρίβα, Νίκος Καραθάνος, Έκτορας Λιάτσος, Χρήστος Λούλης, Αμαλία Μουτούση, Amalia Bennett, Κώστας Μπερικόπουλος, Κωνσταντίνος Μπιμπής, Tuany Nascimento, VN Dançarino Brabo, André Oliveira DB, Marlon Brando de Oliveira Santos, Κλέλια Ρένεση, Γιάννης Σεβδικαλής, Άγγελος Τριανταφύλλου, Μάρθα Φριντζήλα / **Παίζουν ζωντανά οι μουσικοί** Σοφία Ευκλείδου, Μιχάλης Καταχανάς, Δημήτρης Κλωνής, Βασίλης Παναγιωτόπουλος, Δημήτρης Τίγκας / **Βοηθός Σκηνοθέτρια** Μαρίσσα Τριανταφυλλίδου / **Βοηθός Σκηνοθέτη** Ιωάννα Μπιπούνη / **Βοηθός Σκηνογράφου** Μυρτώ Λάμπρου / **Ηχολήπτης Παράστασης** Κωστής Παυλόπουλος / **Βοηθός Παραγωγής** Τζέλα Χριστοπούλου / **Hair Design** Χρόνης Τζήμος / **Μακιγιάζ** Αλεξάνδρα Μυτά / **Υπεύθυνος Σκηνής** Γιάννης Κρητικός / **Κατασκευή Δέντρων** Σωκράτης Παπαδόπουλος / **Κατασκευή Σκηνικού** Lazaridis Scenic Studio, Σωκράτης Παπαδόπουλος / **Ειδικές Κατασκευές Κοστούμιών** Δέσποινα Μακαρούνη, Σωκράτης Παπαδόπουλος / **Μετάφραση στα αγγλικά** Ορφέας Απέργης / **Εκτέλεση Παραγωγής** POLYPLANITY Productions Γιολάντα Μαρκοπούλου & Βίκυ Στρατάκη / **Παραγωγή** Στέγη του Ιδρύματος Ωνάση

BIRDS Η ΤΑΙΝΙΑ

The Birds or How To Be One
Μπάμπης Μακρίδης
2020 | Στέγη Ιδρύματος Ωνάση

Ένα φιλμ-εγχειρίδιο φυγής από τον Μπάμπη Μακρίδη. 9 βήματα για να γίνεις πουλί. Ποιο είναι το πρώτο; Σπάσε το αβγό σου.

Μια υβριδική ταινία, στα όρια του ντοκιμαντέρ, της μυθοπλασίας και της πολιτικής φαντασίας, από τον κινηματογραφιστή Μπάμπη Μακρίδη του "L" (Sundance Film Festival 2012) και του «Οίκτου» ("Pity", Sundance Film Festival 2018, Βραβείο καλύτερης ταινίας της Ελληνικής Ακαδημίας Κινηματογράφου 2019). Η ταινία "The Birds or how to be one" («Όρνιθες ή πώς να γίνεις πουλί») εμπνέεται από τον αρχετυπικό μύθο του Αριστοφάνη και των «Όρνίθων», την παράσταση του Νίκου Καραθάνου και τους συντελεστές της, κινηματογραφώντας τους εκτός σκηνής, σε

πραγματικούς χώρους και φυσικά τοπία – από τα λιβάδια ηφαιστειακής λάβας στην Ισλανδία έως τα υψίπεδα της Παταγονίας και από την Times Square έως τις πυραμίδες της Αιγύπτου. Τα πάντα συμβαίνουν σε ένα σύμπαν ρευστής «καθημερινότητας», ανάμεσα σε ανθρώπους του θεάτρου, ορνιθολόγους και θυμόσοφους ερημίτες, που –όλοι τους– ονειρεύονται πως πετούν.

Σενάριο & Σκηνοθεσία Μπάμπης Μακρίδης / **Βασισμένο στους «Όρνιθες» του Αριστοφάνη και στην ομώνυμη παράσταση της Στέγης του Ιδρύματος Ωνάση, σε σκηνοθεσία** Νίκου Καραθάνου και **μετάφραση/ απόδοση** των Γιάννη Αστερή και Νίκου Καραθάνου / **Διεύθυνση Φωτογραφίας** Κωνσταντίνος Κουκουλιός / **Μοντάζ** Μάριος Κλεφτάκης / **Μουσική** The Little Thieves, Άγγελος Τριανταφύλλου / **Με τους** Άρη Σερβετάλη, Νίκο Καραθάνο, Στράτο Παπαδάκη, Χρήστο Λούλη, Μιχάλη Σαράντη, Έκτορα Λιάτσο, Γαλήνη Χατζηπασχάλη, Έμιλυ Κολιανδρή, Έλενα Τοπαλίδου, Μαρίσσα Τριανταφυλλίδου, Αλεξάνδρα Αϊδίνη, Μαρία Διακοπαναγιώτου, Βασιλική Δρίβα, Γιάννη Σεβδικαλή, Χάρη Φραγκούλη, Κωνσταντίνο Μπιμπή, Γιάννη Κότσιφα, Μπάμπη Μακρίδη, Ισαβέλλα Αλωπούδη, Γρηγορία Μεθενίτη, Κώστα Μπερικόπουλο, Άγγελο Παπαδημητρίου, Φοίβο Ριμένα / **Μια παραγωγή του Ιδρύματος Ωνάση σε συνεργασία με τη Neda Film**

Χορός

ΠΡΑΚΤΙΚΗ ΕΓΚΥΚΛΟΠΑΙΔΕΙΑ, ΑΠΟΚΛΙΣΕΙΣ

ΛΕΝΙΩ ΚΑΚΛΕΑ

10 έως 12 Ιανουαρίου 2020 | Μικρή Σκηνή | 21:00

Διεθνής Συμπαράγωγή

Η Λενιώ Κακλέα ανιχνεύει, μέσα από το σώμα, το σύγχρονο κοινωνικό τοπίο της Ευρώπης.

Η Λενιώ Κακλέα προσεγγίζει μια «διευρυμένη» έννοια της χορογραφίας μέσα από τις δουλειές της. Είτε επιλέγει την τετ-α-τετ απεύθυνση στους θεατές μέσα σε ασυνήθιστα εικαστικά περιβάλλοντα, είτε την καθιερωμένη σκηνική σύμβαση, η χορογράφος επεξεργάζεται συνεχώς τα μεταβλητά όρια της καλλιτεχνικής πρακτικής της, φέρνοντας έτσι σε διάλογο την τέχνη και την τεχνική του χορού με άλλα πεδία. Στη νέα της δουλειά, «Πρακτική Εγκυκλοπαίδεια, Αποκλίσεις», όπως υποδηλώνει και ο τίτλος της, επικεντρώνεται σε σωματικές, καθημερινές δραστηριότητες, κατασκευάζοντας ένα σύγχρονο πορτραίτο της Ευρώπης. Η αφητηρία της έρευνας αυτής τοποθετείται το 2016, όταν η χορογράφος, πλαισιωμένη από συγγραφείς και αναλυτές/αναλύτριες, πραγματοποίησε 600 συνεντεύξεις, συλλέγοντας αφηγήσεις γύρω από τις συνήθειες, τις τελετουργίες και τα συναλλακτικά ήθη των συνεντευξιαζόμενων. Για την παρουσίαση του εγχείρηματος στην Αθήνα –στη σκηνή αλλά και σε μορφή ηχητικής εγκατάστασης-αναγνωστηρίου–, η Κακλέα μαζί με τρεις ακόμη γυναίκες περφόρμερ ανιχνεύει το σύγχρονο τοπίο της Ευρώπης μέσα από τη διασπορά και διάδοση των χειρονομιών-σωματικών τεχνικών που υιοθετούνται από τους/τις πολίτες/κατοίκους της.

Σύλληψη & Χορογραφία Λενιώ Κακλέα / **Ερμηνεύουν** Jessica Batut, Nanyadji Ka-Gara, Λενιώ Κακλέα και Elisa Yvelin / **Δραματουργία** Lou Forster / **Ήχος & Τεχνική Διεύθυνση** Éric Yvelin / **Σκηνικά & Σχεδιασμός Φωτισμών** Florian Leduc / **Κοστούμια & Σκηνικά αντικείμενα** Alexia Caunille / **Παραγωγή & Διανομή** Teresa Acevedo / **Διαχείριση** Agnès Henry – extrapole / **Παραγωγή** abd / **Συμπαράγωγή** Biennale de Poitiers Traversées σε συνεργασία με το TAP Scène Nationale de Poitiers, CCN d'Orléans, Centre Pompidou/Spectacle Vivant σε συνεργασία με το φεστιβάλ Faits d'Hiver, Centre national de la danse, Le Quartz/Scène Nationale de Brest σε συνεργασία με το Passerelle Centre d'art contemporain, Art Danse CDCN Dijon (Γαλλία), Στέγη Ιδρύματος Ωνάση, PACT Zollverein/Essen (Γερμανία), Far° festival des arts vivants de Nyon (Ελβετία) / **Με την υποστήριξη** Les Laboratoires d'Aubervilliers (Γαλλία) και Tanzhaus/Zurich (Ελβετία)

Θέατρο

ΕΞΗΜΕΡΩΣΗ

ΓΕΩΡΓΙΑ ΜΑΥΡΑΓΑΝΗ & ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ ΠΑΠΑΜΑΡΚΟΣ

16 έως 19 & 22 έως 26 Ιανουαρίου 2020 | Κεντρική Σκηνή | 20:30

Μετά το «Γκιακ», ο βραβευμένος ιστορικός και συγγραφέας Δημοσθένης Παπαμάρκος και η σκηνοθέτιδα Γεωργία Μαυραγάνη αναλαμβάνουν τη συγγραφή και τη σκηνοθεσία, αντίστοιχα, μιας σύγχρονης παραβολής για το πώς ο ανθρώπινος λόγος εξημερώνει και υποτάσσει την πραγματικότητα.

Πού βρίσκεται η είσοδος για τον κόσμο των νεκρών; Άλλοι λένε στα βάθη κάποιου σπηλαίου και άλλοι στην άκρη μιας άγνωστης θάλασσας. Αυτά διηγούνται στις γλώσσες τους οι άνθρωποι.

Όμως, για τον θάνατο μπορούμε μόνο να υποκριθούμε πως γνωρίζουμε, κι έτσι παραμένει πάντα αδάμαστος από τον χώρο, τον χρόνο και τον λόγο. Ο ιστορικός και συγγραφέας Δημοσθένης Παπαμάρκος, στην πρώτη του συνεργασία με τη Στέγη, γράφει την «Εξημέρωση» (2019), μια παραβολή για το πώς ο ανθρώπινος λόγος εξημερώνει και υποτάσσει την πραγματικότητα.

Η Γεωργία Μαυραγάνη σκηνοθετεί ένα έργο που ταλαντεύεται ανάμεσα στη μνήμη του παρελθόντος και τη μαρτυρία του παρόντος. Μύθοι και ιστορικά γεγονότα μπλέκονται – η Ομηρική «Οδύσσεια», η «Αινειάδα» του Βιργιλίου, ο Αισχύλος, ο Ηρόδοτος, ο λόγος της νεκρής Σίβυλλας προς τον Όντιν, αλλά και μαρτυρίες σύγχρονων προσφύγων – επισημαίνοντας τη διάθεσή μας να μεταχειριστούμαστε το «πένθος» ως υλικό καλλιτεχνικής δημιουργίας και αντικείμενο αισθητικής τέρψης. Τελικά, όμως, τι μπορεί να μας φανερώσει το για τη φύση του ανθρώπου;

Κείμενο Δημοσθένης Παπαμάρκος / **Σκηνοθεσία** Γεωργία Μαυραγάνη / **Πρωτότυπη Μουσική και Σχεδιασμός Ήχου** Χάρης Νείλας / **Σκηνικά & Κοστούμια** Άρτεμις Φλέσσα / **Βοηθός Σκηνοθέτη** Νίκη Δουλιγεράκη / **Οργάνωση Παραγωγής** Ρένα Ανδρεαδάκη / **Παραγωγή** Στέγη του Ιδρύματος Ωνάση

Μουσική

ΜΙΑ ΓΕΦΥΡΑ ΜΟΥΣΙΚΗΣ ΠΑΝΩ ΑΠΟ ΤΗ ΣΥΓΓΡΟΥ

5 έως 7 Φεβρουαρίου 2020 | Πάντειο Πανεπιστήμιο

Για πέμπτη χρονιά, η «Γέφυρα Μουσικής πάνω από τη Συγγρού» συνδέει τη Στέγη με το Πάντειο Πανεπιστήμιο. Φέτος, ακούμε συνθέτες και έργα-σταθμούς της σύγχρονης μουσικής, νέους δημιουργούς, ερμηνευτές που τολμούν το αναπάντεχο.

Στην πρώτη συναυλία (5 Φεβρουαρίου), απολαμβάνουμε ένα πανόραμα έργων για φωνή του 20ού και 21ου αιώνα με μια επιλογή γερμανικών lieder, αποσπασμάτων από όπερες του Ligeti και της Unsuk Chin και έργων όπου η γλώσσα γίνεται φώνημα ή συνδυάζεται με ηλεκτρονικά. Τη δεύτερη βραδιά (6 Φεβρουαρίου), τη σκηνή μοιράζονται ένα πιάνο με ουρά, ένα ανοιχτό όρθιο πιάνο, ένα τσέμπαλο, ένα Rhodes piano, ένα toy piano και ένα βιολί, στους πλέον απροσδόκητους συνδυασμούς. Τέλος, το πλούσιο ηχόχρωμα ενός κουιντέτου ξύλινων πνευστών μεταφέρει τις μουσικές σκέψεις του σημαντικότερου Ιταλού συνθέτη Marco Stroppa γύρω από την ημερομηνία της 11ης Σεπτεμβρίου, ένα όραμα φυγής και ελευθερίας του Pēteris Vasks, μαζί με έργα του Λίγκετι και Ελλήνων συνθετών (7 Φεβρουαρίου).

Τετάρτη 5 Φεβρουαρίου

Οι περιπέτειες της φωνής

1η συναυλία (20:30)

Φανή Αντωνέλου: σοπράνο

Απόστολος Παλής: πιάνο

Anton Webern, “Vier Lieder“ op. 12 (1915-17) / **Wolfgang Rihm**, Brentano-Phantasie (2002)* (αποσπάσματα) / **Isabel Mundry**, “Anagramm“ για σοπράνο και πιάνο (2000)* / **György Ligeti**, “Der Sommer” (1989) / **György Ligeti**, “Mysteries of the Macabre” (1974-77, 1992) / **Unsuik Chin**, “snagS&Snarls” (2003-04, 2014) – αποσπάσματα*

2η συναυλία (21:30)

Άννα Παγκάλου: μέτζο σοπράνο

Luciano Berio, “Sequenza III” για φωνή (1965) / **Cathy Berberian**, “Stripsody” (1966) / **John Cage**, “Song Books” (1970) – επιλογές / **Γιώργος Απέργης**, “Récitation IX” (1977-78) / **Ann LeBaron**, “Eurydice’s Death” για φωνή και ηλεκτρονικά (1982/2019)* / **Meredith Monk**, θα ανακοινωθεί σύντομα* / **Κατερίνα Τζεδάκη**, Crystal Forest-ανάθεση της Στέγης για φωνή και ηλεκτρονικά (2019)** / **Salvatore Sciarrino**, “Due Arie Marine: No. 2 Tempesta” για μέτζο σοπράνο και συνθετικούς ήχους σε πραγματικό χρόνο (1990)*

Πέμπτη 6 Φεβρουαρίου

Πλήκτρα X 5 (και ένα βιολί)

1η συναυλία (20:30)

Αννίη Τσιούτη: πιάνο με ουρά, όρθιο πιάνο, toy piano

Χριστίνα Αθηνόδωρου, “RE:MAINS” για multi-pianist (2013-15)* / **Einojuhani Rautavaara**, “Music for Upright Piano” (1976)* / **John Cage**, “Suite for toy piano” (1948) / **Brice Catherin**, “Numéro 2” εκδοχή για πιάνο και ηλεκτρονικά (2016)** / **Frederic Rzewski**, “Piano Piece no. 4” (1977)

2η συναυλία (21:30)

Duo Vita Brevis

Ζωή Πουρή: βιολί, Πάνος Ηλιόπουλος: τσέμπαλο, Rhodes piano, ηλεκτρονικά Dario Castello

Sonata Prima à Sopran Solo “Sonate Concertante in Stil Moderno, Libro II” για βιολί και continuo (1629) / **György Ligeti**, “Continuum” για τσέμπαλο (1968) / **Πάνος Ηλιόπουλος**, “KHAON”* για τσέμπαλο, Rhodes piano και ηλεκτρονικά (2015) / **Pierre Boulez**, “Anthèmes I” για σόλο βιολί (1992) / **Πάνος Ηλιόπουλος**, “MVA” για βιολί, τσέμπαλο και ηλεκτρονικά (2013)

Παρασκευή 7 Φεβρουαρίου (20:30)

Πνευστά X 5

Κουιντέτο ξύλινων πνευστών Αίολος,

Βαγγέλης Σταθουλόπουλος: φλάουτο / Γιάννης Τσελίκας: όμποε / Άγγελος Πολίτης: κλαρινέτο / Γιώργος Φαρούγγιας: φαγκότο / Σπύρος Κάκος: κόρνο

György Ligeti, “Six Bagatelles” (1953) / **Γιάννης Ιωαννίδης**, “Actinia” (1970) / **Γρηγόρης Εμφιετζής**, “Fear (not)” (2014)* / **Pēteris Vasks**, “Music for the Fleeting Birds” (1977) / **Στυλιανός Δήμου**, Νέο έργο-ανάθεση της Στέγης (2019)** / **Marco Stroppa**, “Opus Naineleven – 5 Requies per la democrazia” (2004/2019)***

* Πρώτη εκτέλεση στην Ελλάδα

** Πρώτη παγκόσμια εκτέλεση

*** Πρώτη παγκόσμια εκτέλεση της αναθεωρημένης εκδοχής

Υπεύθυνη πρότζεκτ Λορέντα Ράμου

Υπεύθυνος καθηγητής Παντείου Γεώργιος-Μιχαήλ Κλήμης

Χορός

CONGO

Faustin Linyekula

12 έως 14 Φεβρουαρίου 2020 | Κεντρική Σκηνή | 20:30

Κονγκό. Αφήγηση, τραγούδι και χορός συνθέτουν ένα πολύμορφο παζλ, με αφορμή τη βίαιη αποικιοκρατία. Ένα οδοιπορικό στους δρόμους της Παγκόσμιας Ιστορίας από τον Κονγκολέζο χορογράφο Φωσταίν Λινυεκουλά.

Η τέχνη του Φωσταίν Λινυεκουλά είναι αδύνατο να μην αγγίζει θέματα πολιτικής. Άλλωστε, η πορεία του Κονγκολέζου χορογράφου έχει χαραχτεί μέσα από αναρίθμητες ιστορίες της γενέτειράς του, ιστορίες που θα έλεγε κανείς πως αποκτούν φωνή μέσα από το σώμα. Στην τελευταία του δουλειά, μας προτείνει να ακολουθήσουμε ξανά τους δρόμους της Ιστορίας, μέσα από τις αφηγήσεις του συγγραφέα και κινηματογραφιστή Éric Vuillard για τη βίαιη αποικιοκρατία στο Κονγκό. Σε έναν πολιτισμό όπου η προφορική αφήγηση, το τραγούδι και ο χορός είναι αναπόσπαστα κομμάτια της ζωής, ο Λινυεκουλά παντρεύει τα στοιχεία αυτά στο έργο του, προτείνοντας έτσι μια ιστορία από τον άνθρωπο για τον άνθρωπο. Ένας αφηγητής, μια τραγουδίστρια και ο ίδιος ο χορογράφος ζωντανεύουν επί σκηνής μνήμες και επαγρυπνούν πάνω από όλες τις αλήθειες που αποσιωπήθηκαν για την αιματηρή αυτό κρατορία του Λεοπόλδου Β΄, ο οποίος μετέτρεψε μια επίγεια Εδέμ σε «γη των κολασμένων».

Καλλιτεχνική Διεύθυνση Faustin Linyekula / **Κείμενα** Éric Vuillard, Actes Sud pub, με τους Daddy Moanda Kamono, Faustin Linyekula, Pasco Losanganya / **Μουσική** Franck Moka, Faustin Linyekula / **Υπεύθυνος Φωτισμών** Koceila Aouabed / **Παραγωγή** Studios Kabako – Virginie Dupray / **Συμπααραγωγή** Kunstenfestivadesarts (Βρυξέλλες), Théâtre de la Ville / Festival d'Automne (Παρίσι), Le Manège, Scène nationale de Reims (Ρενς), HAU / Hebbel am Ufer (Βερολίνο), Ruhrtriennale (Βόρεια Ρηνανία-Βεστφαλία), Vidy-Lausanne Theatre (Λοζάνη), Holland festival (Άμστερνταμ), Kunstenfestivaldesarts Bruxelles / **Με υποστήριξη** από το Centre National de la Danse – Pantin, το Centre Dramatique National de Normandie-Rouen και το KVS (Βρυξέλλες)

Μουσική

Open Day: Μουσικές Οικολογίες

16 Φεβρουαρίου 2020 | Σε όλους τους χώρους της Στέγης

Μουσική και περιβάλλον, μουσική και χώρος, μουσική και εμείς. Οι ήχοι του φετινού Open Day αντανακλούν ένα αέναο δίκτυο σχέσεων με τον κόσμο που μας περιβάλλει και με τον εαυτό μας.

Μουσικές Οικολογίες: μια σύνθετη αλληλεπίδραση δημιουργών, εκτελεστών, ακροατών. Μια μουσική πρόταση που συνδιαλέγεται με σημαντικά ρεύματα της σκέψης του 20ού αιώνα, μεταξύ άλλων την οικολογία του νου, όπως την διατύπωσε ο Gregory Bateson στο βιβλίο του, «Βήματα για μια οικολογία του νου», και την οικοσοφία που εισήγαγε ο Félix Guattari. Στον σημερινό μας κόσμο τίποτα δεν είναι δεδομένο· όροι όπως ήχος, θόρυβος, μουσική χρειάζεται να εξεταστούν και να επαναπροσδιοριστούν προκειμένου να περιγράψουν την πολλαπλότητα της σύγχρονης κατάστασης. Η φύση του μουσικού υλικού, η έννοια και η πρακτική της εκτέλεσης, η ατομική και συλλογική εμπειρία της ακρόασης βρίσκονται στο υπόβαθρο των καλλιτεχνικών αναζητήσεων. Σχέσεις ετερογενείς και διαφοροποιημένες, συνυπάρξεις που με τη σειρά τους εμπνέουν νέα, γοητευτικά μουσικά ιδιώματα, έργα που προτείνουν μία άλλη ματιά για την ηχητική τέχνη. Για άλλη μία χρονιά, το Open Day εισβάλλει σε όλους τους χώρους της Στέγης και προσκαλεί μικρούς και μεγάλους να περιπλανηθούν ελεύθερα στους χώρους της και να δημιουργήσουν τις προσωπικές διαδρομές τους μέσα από απρόσμενες ηχητικές συναντήσεις.

Σύλληψη, Σύνθεση, Μουσικολογική & Σκηνοθετική Επιμέλεια, Realisations, Ενορχηστρώσεις, Οργάνωση Ανάργυρος Δενιόζος / **Μουσική Διεύθυνση** Ανδρέας Λεβισιανός / **Οργανωτική Επιμέλεια** Βάλια Ρασσά / **Επιμέλεια** Σέργιος Σινάνης / **Φωτισμός** Ελίνα Σφουντούρη, Θάλεια Βελεγράκη / **Προγραμματισμός & Electronics** Νίκος Παλαμάρης / **Οργάνωση Παραγωγής** Χριστίνα Πιτούλη / **Συμμετέχουν** Ensemble Continuum (@Athens), Σύνολο Φεστιβάλ Ιονίων, Ergon Ensemble

Χορός

ENTER ACHILLES

BALLET RAMBERT & SADLER'S WELLS — LLOYD NEWSON (DV8)

19 έως 21 Φεβρουαρίου & 23 έως 25 Φεβρουαρίου 2020 | Κεντρική Σκηνή | 20:30

Παγκόσμια Πρεμιέρα, Διεθνής Συμπαράγωγή

Μια παμπ, οχτώ άντρες, ένα φορτωμένο τζούκμποξ και άπειρες μπίρες. Ένα έργο για τη σημασία του να είσαι άντρας. Μια γροθιά στην πολιτική ορθότητα και στην κυρίαρχη άποψη για την αρρενωπότητα.

«Το “ENTER ACHILLES”, το δυνατό και εντυπωσιακό νέο έργο του Λόιντ Νιούσον, αφορά τη βία και την ευάλωτη αρρενωπότητα – αστείο, συγκινητικό, ανησυχαστικό.» – The Sunday Times

Είκοσι πέντε χρόνια αφότου ο θρυλικός εικονοκλάστης του χορού Λόιντ Νιούσον (DV8) έφερε για πρώτη φορά στη σκηνή την κουλτούρα των βρετανικών παμπ, με τη φασαρία και τους καβγάδες, η Rambert και το Sadler's Wells παρουσιάζουν την επικαιροποιημένη εκδοχή του Νιούσον για αυτή την παραγωγή-ορόσημο του σωματικού θεάτρου. Το “Enter Achilles” παλεύει με την έννοια της αρρενωπότητας, μέσα από τις αστείες, προκλητικές και ενοχλητικές ενέργειες οκτώ ανδρών κατά τη διάρκεια ενός απογεύματος σε μια βρετανική παμπ. Εξίσου επίκαιρη με το αρχικό ανέβασμά της, το 1995, η παραγωγή αποκαλύπτει «την τροχοπέδη που συνιστά η κυρίαρχη άποψη για την αρρενωπότητα» (“The Observer”), εξετάζοντας τη φρίκη και την τρυφερότητα της μπουκωμένης με μπίρα τεστοστερόνης. «Βίαιο, άσχημο, πολιτικά μη ορθό και ξεκαρδιστικό» (“The Australian”), το “Enter Achilles” περιόδευσε σε 18 χώρες και έγινε τηλεοπτική ταινία που απέσπασε πολλά βραβεία, συμπεριλαμβανομένου ενός Emmy και του Prix Italia. Τώρα, επιστρέφει στη σκηνή με νέο καστ ερμηνευτών, επιλεγμένων πάντα από τον Νιούσον, στην πρώτη του συνεργασία με μια άλλη ομάδα χορού, την παγκοσμίου φήμης Rambert.

Ένα έργο του Lloyd Newson (DV8 Physical Theatre)

Χορογραφία Lloyd Newson με τους ερμηνευτές (πρώην και νυν) / **Σκηνικά** Ian MacNeil / **Πρωτότυπη Μουσική** Adrian Johnston / **Με τη δημιουργική συνεργασία** του Hannes Langolf / **Μια συμπαράγωγή** των Rambert & Sadler's Wells σε συνεργασία με τη Στέγη του Ιδρύματος Ωνάση / **Συμπαράγωγοί** Festspielhaus Sankt Pölten (Αυστρία), Grec Festival de Barcelona i Teatre Nacional de Catalunya (Ισπανία), Théâtres de la Ville de Luxembourg (Λουξεμβούργο) και Théâtre de la Ville - Paris / Chaillot - Théâtre national de la danse (Γαλλία) / **Αναβίωση Παράστασης** Festspielhaus, St Pölten, Αυστρία / **Πρεμιέρα Διεθνούς Περιοδείας** Στέγη του Ιδρύματος Ωνάση / **Κατάλληλο για ηλικίες 15+** / **Δεν επιτρέπεται η είσοδος μετά την έναρξη της παράστασης, ούτε και η φωτογράφιση ή βιντεοσκόπησή της**

Λέξεις & Σκέψεις MOVEMENT (1920—2020)

Ένα φεστιβάλ πέρα και ανάμεσα από σύνορα
21 έως 23 Φεβρουαρίου 2020 | Εντός & εκτός Στέγης

Η Στέγη, υποστηρίζοντας την ελεύθερη μετακίνηση ανθρώπων, ιδεών και πολιτισμών, μας καλεί να φανταστούμε το κοινό μας μέλλον μέσα σε έναν ανοιχτό κόσμο, πέρα από σύνορα, φυλετικούς και έμφυλους περιορισμούς.

Το “Movement” εξετάζει τη μετανάστευση πληθυσμών στη Μεσόγειο, και όχι μόνο, από τον Μεσοπόλεμο έως τις μέρες μας (1920-2020), μέσα από μια σειρά διαλέξεων, συναυλιών, προβολών φιλμ, καθώς επίσης και με διαδικτυακό υλικό (αρχειακό και τρέχον), που θα εκπέμπεται ζωντανά κατά τη διάρκεια του φεστιβάλ. Από το 1920 και μετά, οι πόλεμοι, η αποικιοκρατία, η επιδείνωση των οικονομικών συνθηκών, η αναζήτηση ενός καλύτερου μέλλοντος, η επιτάχυνση της τεχνολογίας και οι περιβαλλοντικές καταστροφές έπαιξαν καθοριστικό ρόλο στις μαζικές μετακινήσεις πληθυσμών. Το φαινόμενο της μετανάστευσης, που είναι τόσο παλιό όσο και ο ίδιος ο άνθρωπος, μας οδηγεί σε ένα συμπέρασμα: Η ανθρώπινη ζωή δεν μπορεί να διαχωριστεί από την απρόσκοπτη κίνησή της, που είναι απαραίτητη προϋπόθεση για την ελεύθερη και σκόπιμη άσκηση της δημιουργικής και παραγωγικής δύναμης του ανθρώπου.

Επιμέλεια DETACH (Voltnoi & Quetempo)

Μουσική SONGS OF REBELLION

Brigitta Muntendorf & Michael Höppner
29 Φεβρουαρίου 2020 | Κεντρική Σκηνή | 20:30

Η συνθέτρια Brigitta Muntendorf και ο σκηνοθέτης Michael Höppner δημιουργούν τη σύγχρονη μελωδία της εξέγερσης. Τι είναι τελικά τα τραγούδια της εξέγερσης;

Μια αποθέωση της ποπ κουλτούρας ή ένας σύντροφος της ζωής του σημερινού ανθρώπου; Κίτρινα Γιλέκα, κίνημα Pegida, μαθητική κινητοποίηση FridaysForFuture. Η Ευρώπη βρίσκεται σε αναταραχή. Είναι άραγε η αρχή του τέλους ή μήπως το ξεκίνημα μιας πραγματικής αλλαγής; Στο “Songs of Rebellion” (Τραγούδια της Εξέγερσης), η συνθέτρια Μπριγκίτα Μούντεντορφ και ο σκηνοθέτης Μίκαελ Χέπνερ ξεδιπλώνουν έναν βιωματικό χώρο μουσικών, θεατρικών και πολυμεσικών ζεύξεων αντίστασης και αφοσίωσης, όπου η διαφυγή και η κινητοποίηση, η τέχνη και η πολιτική, η σύγχρονη κλασική και η ποπ μουσική, η περισυλλογή και η δράση συνιστούν τόσο την αφύπνιση, όσο και το νανούρισμα της εξέγερσης. Δημιουργούν μια «κοινότητα πρακτικής» (Community of Practice), αποτελούμενη από διάφορα μουσικά σύνολα και καλλιτέχνες, ενώ αφήνονται στην ατομική και συλλογική επήρεια του τραγουδιού για να παρουσιάσουν επί σκηνής την αμφίσημη σχέση του με διάφορες μορφές εξέγερσης. Αντιφατικά, αντιστασιακά, καταφατικά, παροδικά ή ακόμα και χαμένα, τα τραγούδια διαμαρτυρίας, που έχουν τη δύναμη να ενεργοποιούν διέγερση, λατρεία, μυθοποίηση, οχλαγωγία ή στρατευμένη πολιτική, είναι ένα ιδιόμορφο είδος που μοιάζει αθάνατο και ταυτόχρονα ευάλωτο.

Σύνθεση Brigitta Muntendorf / Σκηνοθεσία Michael Höppner / Σκηνικά, Κοστούμια & Σχεδιασμός Προσωπείων Jule Saworski / Βίντεο Warped Type (Andreas Huck & Roland Nebe) / Διεύθυνση Ήχου Maximilian Estudios / Τεχνική Διεύθυνση Παραγωγής, Φωτισμοί Lukas Becker / Μουσικοί/Ερμηνευτές Louis Bona (βιόλα), Ευδοξία Φιλίππου (κρουστά), Till Künkler (τρομπόνι), Carola Schaal (κλαρινέτο),

Małgorzata Walentynowicz (συνθεσάιζερ), Brigitta Muntendorf και Michael Höppner / **Με την υποστήριξη του** Kunststiftung NRW, Berliner Senatsverwaltung für Kultur und Europa (Spartenoffene Förderung), Rudolf Augstein Stiftung

Η δράση υλοποιείται στο πλαίσιο του δικτύου Sounds Now, που συγχρηματοδοτείται από το πρόγραμμα «Δημιουργική Ευρώπη» της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Λέξεις & Σκέψεις / Ευρωπαϊκά Δίκτυα

INTERFACES

ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΕΣ ΣΥΝΕΡΓΕΙΕΣ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΚΟΤΗΤΑ ΚΑΙΝΟΤΟΜΙΑ

5 & 6 Μαρτίου 2020 | Μικρή Σκηνή & Φουαγιέ

Ο σύγχρονος πολιτισμός διαμορφώνεται μέσα από συζητήσεις, συναντήσεις και ανταλλαγές. Τέσσερα χρόνια μετά την έναρξή του, το INTERFACES ολοκληρώνεται με ένα διεθνές συνέδριο που φέρνει κοντά όλη τη δημιουργική Ευρώπη.

Το INTERFACES ολοκληρώνεται με το συνέδριο «Πολιτιστικές συνέργειες, δημιουργικότητα και καινοτομία», μια διήμερη διεθνή εκδήλωση που διερευνά πώς μπορούν να συμβάλουν οι συνεργασίες στην καινοτομία και στη δημιουργικότητα, στο τομέα του σύγχρονου πολιτισμού. Εκπρόσωποι έργων που χρηματοδοτούνται από το πρόγραμμα «Δημιουργική Ευρώπη» (Creative Europe), επαγγελματίες του πολιτισμού και υπεύθυνοι χάραξης πολιτικής συναντούνται για να συζητήσουν, να επανεξετάσουν και να επαναχρησιμοποιήσουν στρατηγικές που αφορούν την ανάπτυξη κοινού, με στόχο να ενισχυθεί η πρόσβαση σε πολιτιστικά και δημιουργικά έργα. Επιπλέον, στο συνέδριο πυροδοτούνται συζητήσεις για την ενίσχυση της κινητικότητας και της ανταλλαγής καλλιτεχνών και επαγγελματιών ανάμεσα σε διάφορες ευρωπαϊκές χώρες, καθώς και για την ανάπτυξη καινοτόμων προσεγγίσεων στη δημιουργία, τη διαχείριση και την επικοινωνία σε πολιτιστικούς φορείς. Το συνέδριο εξετάζει ιδέες, απόψεις και εργαλεία που αναπτύχθηκαν κατά τη διάρκεια του τετραετούς προγράμματος συνεργασίας INTERFACES –σε συντονισμό της Στέγης του Ιδρύματος Ωνάση και με την υποστήριξη του προγράμματος «Δημιουργική Ευρώπη»– και τα συνδέει με άλλες πρωτοβουλίες, πρότζεκτ και συνεργασίες στην Ευρώπη και αλλού.

Θέατρο

CULTURAL EXCHANGE RATE

Tania El Khoury

6 έως 8 Μαρτίου 2020 | Εκθεσιακός Χώρος-1

Διεθνής Συν-ανάθεση

Μια live performance για τη βίβλαυση κουλτούρα των συνόρων. Η Λιβανέζα live artist Τάνια Ελ Χούρι διαβάζει, μέσα από ένα οικογενειακό ημερολόγιο συνόρων, την πανανθρώπινη και αέναη ιστορία της μετανάστευσης.

Στα βορειανατολικά σύνορα του Λιβάνου με τη Συρία βρίσκεται η περιφέρεια του Άκαρ. Εκεί γεννήθηκε και μεγάλωσε η Τάνια Ελ Χούρι. Εκεί επιστρέφει, τώρα, μέσα από τη νέα της περφόρμανς. Η πολυβραβευμένη Λιβανέζα live artist επανέρχεται στη Στέγη του Ιδρύματος Ωνάση, για να μοιραστεί τις αναμνήσεις της οικογένειάς της από ένα απομακρυσμένο συνοριακό χωριό της πατρίδας της. Αντλώντας υλικό από ηχογραφημένες συνομιλίες με την εκλιπούσα γιαγιά της, από μαρτυρίες της προφορικής παράδοσης του Άκαρ, αλλά και από την αναπάντεχη ανακάλυψη χαμένων συγγενών της στο Μεξικό, η Τάνια Ελ Χούρι συνθέτει τη συνταρακτική αφήγηση ενός αιώνα πολεμικών συγκρούσεων και μετανάστευσης. Όπως σε όλα τα σκηνικά της πρότζεκτ, έτσι κι εδώ οι θεατές έρχονται να διαδραματίσουν δυναμικό ρόλο. Το “Cultural Exchange Rate” μοιάζει με μια απόπειρα καταβύθισης του κοινού στα βιώματα, στα ίχνη, στους

ήχους της οικογένειας των Ελ Χούρι, που δεν έπαψαν να μετακινούνται, να διασχίζουν σύνορα και να επιβιώνουν.

Σχεδιασμός Παραγωγής Petra Abusleiman / **Έρευνα** Ziad Abu-Rish, May Haider, Mariam Saada, Alexander Mayagoitia / **Σχεδιασμός Ήχου** Fadi Tabbal / **Σχεδιασμός Γραφικών** Jana Traboulsi / **Ζωντανή Επεξεργασία Βίντεο** Ali Beidoun **Διεύθυνση Φωτογραφίας** Luke Bryant & Tania El Khoury / **Αρχεία** Έγγραφα της οικογένειας Ελ Χούρι (Λίβανος και Μεξικό), Archivo General de la Nación [Γενικά Αρχεία του Κράτους] (Μεξικό), SRE - Acervo Histórico Diplomático [Ιστορικό Διπλωματικό Αρχείο] (Μεξικό)/ **Συν-ανάθεση** των Bard Fisher Center (Νέα Υόρκη), Spielart Festival (Μόναχο) και Στέγης του Ιδρύματος Ωνάση

Μουσική

THE SEA BETWEEN MY SOUL

RAED YASSIN

13 έως 15 Μαρτίου 2020 | Κεντρική Σκηνή | 20:30

Ένα ροκ μιούζικαλ όπου βαλσαμωμένα ζώα καταλαμβάνουν τη σκηνή και τραγουδούν για τη μακρά ιστορία θανάτων και φόνων στη Μεσόγειο. Μπορεί το παράλογο τραγούδι τους να αποκαλύψει κάτι για τον κόσμο γύρω μας;

Η υβριδική διεπιστημονική πρακτική του Ράεντ Γιασίν αποτυπώνεται σε μια πολυαισθητηριακή θεατρική παράσταση και μια μουσικογλυπτική φαντασμαγορία. Ένα ροκ μιούζικαλ με βαλσαμωμένα ζώα στον ρόλο των ερμηνευτών, το "The Sea between My Soul" (Η θάλασσα ανάμεσα στην ψυχή μου) υπόσχεται να υπερβεί τα όρια μεταξύ εγκατάστασης και θεάτρου, μουσικής και φωτός, ζωής και θανάτου. Το έργο αποτελεί έναν νοσηρό στοχασμό πάνω στην πολυετή ιστορία θανάτων στη Μεσόγειο Θάλασσα. Η νευρική φωνή του Alan Bishop (από τους Sun City Girls) προσθέτει μια πνοή παραλογισμού στο εσχατολογικό σενάριο για τον σημερινό κόσμο. Τα βαλσαμωμένα ζώα, που εμφανίζονται να τραγουδούν επί σκηνής εμψυχωμένα από τη φωνή του Άλαν Μπίσοπ, δρουν ως μάρτυρες του θανάτου τους, ως ενσαρκώσεις του ίδιου του θανάτου και ως αφηγητές της αδιάκοπα βίαιης πραγματικότητας. Τα ψεύτικα μαρμάρια να μάτια τους και η άψυχή τους γούνα μετουσιώνουν ένα δραματικό όραμα για την περιοχή της Μεσογείου.

Σύλληψη & Σκηνοθεσία Raed Yassin / **Μουσική & Στίχοι** Alan Bishop / **Σκηνικά** Hussein Baydoun / **Σχεδιασμός Φωτισμών** Charlie Åström / **Παραγωγή** Στέγη του Ιδρύματος Ωνάση

Θέατρο

ΕΡΩΤΙΚΕΣ ΚΑΡΤ ΠΟΣΤΑΛ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

Ανέστης Αζάς

18 έως 22 Μαρτίου, 25 έως 29 Μαρτίου & 1 έως 5 Απριλίου 2020 | Μικρή Σκηνή | 21:00

Μια παράσταση για το ελληνικό καλοκαίρι, την προσδοκία του έρωτα και την αγορά των αναμνήσεων, που ισορροπεί ανάμεσα στο ντοκιμαντέρ και τη μυθοπλασία. Η Ελλάδα ως ερωτική φαντασίωση στην πρώτη συγγραφική συνεργασία του Ανέστη Αζά και της Λένας Κίτσοπούλου.

Τι μπορεί να συνδέει τους σάτυρους με τους υπερμεγέθεις φαλλούς και τα όργια των αρχαιοελληνικών αγγείων με τις σύγχρονες σέξυ εικόνες που κατακλύζουν το Instagram; Πώς χτίστηκε ο μύθος του Greek lover; Χωράει η ελληνικότητα σε ένα σουβενίρ; Στην πρώτη τους συγγραφική συνεργασία, ο Ανέστης Αζάς και η Λένα Κίτσοπούλου επιχειρούν μια fictional documentary performance (περφόμανς μυθοπλαστικού ντοκιμαντέρ) γύρω από το δίπολο τουρισμού και ερωτισμού, η οποία εκκινεί από το πραγματικό για να βρεθεί στην καρδιά του

φανταστικού. Η ερωτική καρτ ποστάλ, ένα αντικείμενο που με τη σειρά του αμφιταλαντεύεται ανάμεσα στη χρηστικότητα, το χιούμορ και το φετίχ, θα αποτελέσει το αφηγηματικό νήμα μιας παράστασης-συλλογικής selfie, που αποκαλύπτει τη σεξουαλικότητα ως εθνικό μνημείο και την εθνική ταυτότητα ως τουριστικό προϊόν.

Σκηνοθεσία & Έρευνα Ανέστης Αζάς / **Συνεργασία στο κείμενο** Λένα Κίτσοπούλου / **Δραματουργία** Πρόδρομος Τσινικόρης / **Σκηνογραφία** Ελένη Στρούλια / **Φωτισμοί** Ελίζα Αλεξανδροπούλου / **Σχεδιασμός Ήχου** Παναγιώτης Μανουηλίδης / **Βοηθός Σκηνοθέτη** Ελεάνα Τσίχλη / **Ερμηνεύουν** Γιώργος Βουρδαμής, Χαρά Κότσαλη, Θεανώ Μεταξά, κ.ά. / **Παραγωγή** Στέγη του Ιδρύματος Ωνάση

Μουσική

ΝΕΑ ΣΥΜΦΩΝΙΚΗ ΜΟΥΣΙΚΗ

19 Μαρτίου 2020 | Κεντρική Σκηνή | 20:30

Η Κρατική Ορχήστρα Αθηνών στη Στέγη με έργα των Καλλιόπης Τσουπάκη, Chaya Czernowin και Δημήτρη Σκύλλα. Τρεις ελληνικές πρεμιέρες που οδηγούν τον ορχηστρικό ήχο σε αναπάντεχες κατευθύνσεις. Ηχοχρώματα που αναδύονται από το βάθος του μουσικού χρόνου –την Αρχαιότητα, το Βυζάντιο και την Αναγέννηση– προσδιορίζουν τα έργα της Καλλιόπης Τσουπάκη και του Δημήτρη Σκύλλα, ενώ η Χάια Τσέρνοβιν χειρίζεται με ξεχωριστή μαεστρία τον ακουστικό χώρο και τις αισθήσεις μας.

Ο Δημήτρης Σκύλλας είναι ο πρώτος Έλληνας συνθέτης στον οποίο η BBC Symphony Orchestra έκανε ανάθεση έργου.

Ο τίτλος του νέου έργου της Καλλιόπης Τσουπάκη, “Salto di Saffo”, αναφέρεται στον μύθο που θέλει τη Σαπφώ να αυτοκτονεί πηδώντας από ένα απόκρημνο ακρωτήριο της Λευκάδας, τον οποίο η συνθέτρια συνδέει με προσωπικές αναμνήσεις από το πρώτο της ταξίδι στην Ολλανδία. Η Τσουπάκη δημιουργεί αντιφωνικές σχέσεις στη συνομιλία της ορχήστρας με ένα ντουέτο που συνδυάζει ένα αρχαιοελληνικό όργανο (αυλός του Πάνα) με ένα αναγεννησιακό (φλάουτο με ράμφος), χρησιμοποιώντας στοιχεία της βυζαντινής και της μεσαιωνικής μουσικής. Η γραφή της Χάια Τσέρνοβιν, άλλοτε αραχνοϋφαντη και άλλοτε δυναμική, δημιουργεί συνεχείς εναλλαγές ανάμεσα σε ορχηστρικούς όγκους, συλλαμβάνοντας την κίνηση του ήχου στον χώρο με έναν σαγηνευτικά δεξιοτεχνικό τρόπο που αιχμαλωτίζει την προσοχή και εντείνει την ακρόαση. Ο Δημήτρης Σκύλλας, έχοντας στον πυρήνα της μουσικής του σκέψης ύμνους από τα Εγκώμια και τον Επιτάφιο, το ηπειρώτικο μοιρολόι και την αρχαία τραγωδία, δημιουργεί ένα σύγχρονο συμφωνικό άκουσμα, το οποίο έχει τις ρίζες του στις έννοιες του ιερού και του τελετουργικού θρήνου.

Πρόγραμμα / Καλλιόπη Τσουπάκη, “Salto di Saffo” (2018) / **Chaya Czernowin**, “At the Fringe of our Gaze” (2012-13) / **Δημήτρης Σκύλλας**, “Kyrie Eleison” (2019) / **Σολίστες** Erik Bosgraaf (φλάουτο με ράμφος), Matthijs Koene (αυλός του Πάνα) / **Μουσική Διεύθυνση** Βλαδίμηρος Συμεωνίδης

Χορός

DANCING TO CONNECT

Χορεύω, άρα επικοινωνώ

22 Μαρτίου 2020 | Κεντρική Σκηνή

Πόσοι μαθητές χρειάζονται για να ταρακουνήσουν τη Στέγη;

Έφηβοι μιλάνε με το σώμα, σκέφτονται με την καρδιά και έρχονται κοντά μέσα από έναν χορό τολμηρό όσο κι οι ίδιοι.

Κάποιες φορές, το μόνο που χρειάζεσαι για να επικοινωνήσεις με τους άλλους, για να εξαλείψεις τις προκαταλήψεις, το bullying και τον φόβο, είναι μία χορογραφία. Δέκα Γυμνάσια και Λύκεια από την Αθήνα και την Καλαμάτα αφήνουν τη δύναμη του σύγχρονου χορού να εισβάλλει στις τάξεις, τα γυμναστήρια, τους διαδρόμους και τα προαύλια. Επαγγελματίες χορευτές πηγαίνουν στα σχολεία, μοιράζονται τις γνώσεις τους και καθοδηγούν τους μαθητές στο να δημιουργήσουν μια παράσταση χορού που θα παρουσιάσουν στην Κεντρική Σκηνή της Στέγης. Μετά από 7 συνεχή επιτυχημένα χρόνια, το ξέρουμε καλά, ο χορός ενώνει. Γι' αυτό η Στέγη του Ιδρύματος Ωνάση, εμπνευσμένη από το πρόγραμμα της ομάδας Battery Dance Company της Νέας Υόρκης και με την υποστήριξη της Πρεσβείας των ΗΠΑ στην Αθήνα όλα αυτά τα χρόνια, θα συνεχίσει να «Χορεύει, άρα να επικοινωνεί» όπως ακριβώς κάνουν έφηβοι από 45 χώρες σε όλον τον κόσμο μέσα από το πρόγραμμα “Dancing to Connect”.

Μέλη της ομάδας χορευτών που συμμετείχαν τα προηγούμενα χρόνια Ιωάννα Αποστόλου, Νώντας Δαμόπουλος, Νικολέτα Καρμίρη, Κάντυ Καρρά, Αλέξανδρος Λασκαράτος, Ανδρονίκη Μαραθάκη, Γιάννης Νικολαΐδης, Άρης Παπαδόπουλος, Μάρθα Πασακοπούλου, Δημόκριτος Σηφάκης, Έλενα Σταυροπούλου, Αντώνης Στρούζας, Μαρία Φουντούλη, Ηλίας Χατζηγεωργίου / **Σε συνεργασία με το Διεθνές Φεστιβάλ Χορού Καλαμάτας και τον Δήμο Καλαμάτας**

ΑΦΙΕΡΩΜΑ ΣΤΟΝ ΓΙΩΡΓΟ ΑΠΕΡΓΗ ΑΠΟΚΡΥΠΤΟΓΡΑΦΩΝΤΑΣ ΤΟ ΣΥΜΠΑΝ ΤΟΥ ΚΟΡΥΦΑΙΟΥ ΕΛΛΗΝΑ ΣΥΝΘΕΤΗ 26 έως 29 Μαρτίου 2020 | Ωδείο Αθηνών

Με ένα πολύμηνο σεμινάριο, ένα masterclass και συναυλίες, η Στέγη και το Ωδείο Αθηνών συνεχίζουν την επιτυχημένη συνεργασία τους, τιμώντας τον κορυφαίο Έλληνα συνθέτη που θα γιορτάσει μαζί μας τα 75 του χρόνια.

Μετά το έντονο αποτύπωμα που άφησε το αφιέρωμα στον Olivier Messiaen το 2019, η Στέγη συνεργάζεται και πάλι με το Ωδείο Αθηνών για ένα αφιέρωμα στο μουσικοθεατρικό σύμπαν του Γιώργου Απέργη. Ο συνθέτης Νικόλας Τζώρτζης, ο οποίος μαθήτευσε κοντά στον Απέργη και είχε την ιδέα του συνολικού προγράμματος του αφιερώματος, θα καθοδηγήσει μια ομάδα μουσικών, ηθοποιών και χορευτών στη δημιουργία μιας νέας εκδοχής του έργου “Énumérations” (1988), με βάση το αρχικό υλικό του Απέργη (26.03). Η Françoise Rivalland, εκτελέστρια κρουστών και στενή συνεργάτρια του Απέργη, θα δώσει ένα masterclass πάνω σε έργα μουσικού θεάτρου και θα συμμετάσχει σε μια συναυλία για φωνή, κρουστά και ακορντεόν, μαζί με την Angèle Chemin και τον Vincent Lhermet (27 & 28.03). Η Λενιώ Λιάτσου, που ηχογράφησε πρόσφατα τα πιανιστικά έργα του Απέργη, θα δώσει ένα ρεσιτάλ (28.03), ενώ το αφιέρωμα θα κλείσει με συναυλία των συμμετεχόντων στο masterclass (29.03). Για πρώτη φορά στην Ελλάδα, το έργο του Γιώργου Απέργη διδάσκεται από τον ίδιο και επίλεκτους συνεργάτες του σε μια νεότερη γενιά καλλιτεχνών.

Γενική επίβλεψη αφιερώματος Γιώργος Απέργης / **Σχεδιασμός** Γιώργος Απέργης, Νικόλας Τζώρτζης, Françoise Rivalland / **Συντονισμός** Λορέντα Ράμου / **Συντονισμός για το Ωδείο Αθηνών** Νίκος Αθηναίος / **Συμμετέχουν** Γιώργος Απέργης, Νικόλας Τζώρτζης (διδασκαλία σεμιναρίου), Françoise Rivalland (κρουστά/cymbalum/διδασκαλία masterclass), Angèle Chemin (σοπράνο), Vincent Lhermet (ακορντεόν), Λενιώ Λιάτσου (πιάνο)

Πολυμεσική εγκατάσταση / Έκθεση
ΚΗΠΟΣ ΔΕΔΟΜΕΝΩΝ
DATA GARDEN
Κυριακή Γονή
26 Μαρτίου έως 8 Απριλίου 2020 | Εκτός Στέγης

Πόσο «Φυσική» είναι η τεχνητή νοημοσύνη; Δεδομένα και αλγόριθμοι φυτρώνουν στο κέντρο της Αθήνας σε μια μέτα-ανθρώπινη έκθεση με πρωταγωνιστή τη *Micromerial Acropolítana*, το φυτό που μεγαλώνει στην Ακρόπολη.

Είναι γνωστό ότι τα φυτά αποθηκεύουν πληροφορία στο DNA τους. Πώς θα μπορούσε η ψηφιακή πληροφορία που παράγει η ανθρωπότητα να αποθηκευτεί επίσης στον γενετικό κώδικα των φυτών; Είναι δυνατό μια τέτοια διαδικασία να δημιουργήσει συνθήκες για νέες συνέργειες και μορφές συνύπαρξης προκειμένου να επιτευχθεί μια νέα ευαισθησία και φροντίδα για το περιβάλλον και τα διαφορετικά είδη (multi-species); Ο «Κήπος δεδομένων» είναι μία πολυμεσική εγκατάσταση, που αποκαλύπτει μία αφήγηση βασισμένη σε μυθοπλαστικά και επιστημονικά στοιχεία. Κύρια συστατικά της αφήγησης αυτής αποτελούν το φυτό Μικρομέρια, που μεγαλώνει στον λόφο της Ακρόπολης στην Αθήνα, καθώς και τα πρώτα πειράματα αποθήκευσης ψηφιακών δεδομένων στο DNA φυτών, τα οποία πραγματοποιήθηκαν πρόσφατα. Το έργο εξετάζει την πιθανότητα νέων συνεργειών μεταξύ φύσης, ανθρώπου και τεχνητής νοημοσύνης πρωτίστως σε σχέση με τη διαχείριση και το ενεργειακό αποτύπωμα της αποθήκευσης δεδομένων. Ο «Κήπος δεδομένων» τονίζει τη σημαντικότητα της αναγνώρισης και αποδοχής των μη ανθρώπινων τύπων νοημοσύνης σε φυσικό και τεχνολογικό επίπεδο, και της συνεργασίας με αυτούς.

Σύλληψη & Εικαστική Δημιουργία Κυριακή Γονή / **Επιμέλεια** Δάφνη Δραγώνα / **Οργάνωση Παραγωγής** Πρόδρομος Τσιαβός, Ηρακλής Παπαθεοδώρου / **Παραγωγή** Στέγη του Ιδρύματος Ωνάση

Χορός
STONES & BONES
ROOTLESSROOT

1 έως 5 Απριλίου 2020 | Κεντρική Σκηνή | 20:30

Ένα έργο για πέντε ερμηνευτές και τη μαρμάρινη αιωνιότητα της ποίησης.

Οι RootlessRoot είναι και πάλι στη Στέγη, όμως αυτή τη φορά εκθέτουν το σώμα απέναντι σε ένα από τα πιο σκληρά υλικά: το μάρμαρο. Οι RootlessRoot επιστρέφουν στη Στέγη με το νέο τους έργο "Stones and Bones". Στη σκηνή πέντε ερμηνευτές, με τη συνοδεία ζωντανής μουσικής, αναμετρούνται με το υλικό της αιωνιότητας, το μάρμαρο, δημιουργώντας ένα ποίημα για την πάλη του ανθρώπου με τον χρόνο και τον χώρο, με τη φθορά και τη βαρύτητα. Οι πέντε ερμηνευτές ξεκινούν την αναζήτησή τους από τον μυθικό κοσμικό ωκεανό των άπειρων δυνατοτήτων, των δίχως όρια μορφών, σχημάτων και διαστάσεων, και καταλήγουν να δουλεύουν με τις βασικές πυθαγόρειες δομές της κοσμικής δημιουργίας και της γεωμετρίας. Σφαίρες, κύβοι, τετράεδρα, εικοσάεδρα, ένα αρχετυπικό σύμπαν ξεδιπλώνεται επί σκηνής από τους δημιουργούς, οι οποίοι βυθίζονται στο σχήμα και στο βάρος των πραγμάτων, γνωρίζοντας πως όλα θα τελειώσουν γιατί η ανθρώπινη παρουσία δεν διαρκεί. Οι RootlessRoot, με το "Stones and Bones", αναζητούν ένα θέατρο χωρίς ψεύτικα αντικείμενα. Προσφέρουν το ανθρώπινο σώμα σε πραγματικές συνθήκες δημιουργίας, προσπαθώντας να αυξήσουν στο παρόν την πυκνότητα της ανθρώπινης ζωής και να χαράξουν ένα σημάδι που να μαρτυρά ότι κάποτε υπήρξαν.

Καλλιτεχνική Διεύθυνση & Χορογραφία Λίντα Καπετανέα, Jozef Fruček / **Σκηνικά & Εικαστική Επιμέλεια** Peter Randall, Thomas Randall / **Μουσική Σύνθεση** Βασίλης Μαντζούκης / **Ηχητικός Σχεδιασμός** Χρήστος Παραπαγκίδης / **Σχεδιασμός Φωτισμών** Περικλής Μαθιέλλης / **Κοστούμια** Isabelle

Lhoas / **Κείμενα** Ιωάννα Νασιοπούλου / **Βιντεοσκόπηση & Φωτογράφιση** Μάικ Ραφαήλ / **Οργάνωση Παραγωγής & Touring Cultóρια** / Παραγωγή Στέγη του Ιδρύματος Ωνάση

Μουσική

BORDERLINE

No borders, no boundaries, just sound.

9 έως 12 Απριλίου 2020 | Εντός & εκτός Στέγης

Εδώ και είκοσι πέντε αιώνες, η Δυτική γνώση προσπαθεί να εξετάσει τον κόσμο. Αδυνατεί να κατανοήσει ότι ο κόσμος δεν είναι εκεί για να τον παρατηρείς. Είναι για να τον ακούς. Δεν προσφέρεται για ανάγνωση, αλλά για ακρόαση. - Jacques Attali

Το Borderline Festival, που μαζί με τη Στέγη κλείνει φέτος την πρώτη του δεκαετία, παρουσιάζει ακόμα ένα ανήσυχο πρόγραμμα, το οποίο εξερευνά τις νέες μουσικές τάσεις Ανατολής και Δύσης. Και φέτος, στέκεται απέναντι στις επικρατούσες τάσεις διαχωρισμού, αμφισβητώντας οριογραμμές, σύνορα και κάθε μορφής τείχη που υψώνονται μεταξύ μας. Στο επίκεντρο του προγράμματος: η ποικιλομορφία, οι ανεξάρτητες παραγωγές, οι περιθωριακές μουσικές σκηνές και συλλογικότητες, το underground και οι πρακτικές που κινούνται στα όρια του ακαδημαϊσμού. Ακολουθώντας το νήμα της πρωτοπορίας του δεύτερου μισού του 20ού αιώνα και τις ποικίλες διακλαδώσεις του σε σύγχρονες πρακτικές του 21ου αιώνα, το Borderline Festival φέρνει κοντά καλλιτέχνες από τους χώρους της ηλεκτρονικής και ηλεκτροακουστικής μουσικής, της σύγχρονης σύνθεσης, της sound art, του noise και του ελεύθερου αυτοσχεδιασμού.

Σε συνέχεια της συνεργασίας με το φεστιβάλ Itijal της Βηρυτού, το Borderline διατηρεί ισχυρές γέφυρες επικοινωνίας με χώρες της Μέσης Ανατολής και στηρίζει νέες συνεργασίες μεταξύ Ελλήνων και ξένων καλλιτεχνών. Ένα πολυσυλλεκτικό φεστιβάλ που αναδεικνύει την πολυσήμαντη διάσταση του ήχου, αντιμετωπίζοντας τον θόρυβο ως φορέα νοήματος.

Επιμέλεια Μιχάλης Μοσχούτης

Οργάνωση παραγωγής Χριστίνα Πιτούλη

Θέατρο

ONASSIS YOUTH FESTIVAL 2020

24 έως 26 Απριλίου 2020 | Μικρή Σκηνή

Το μέλλον δεν είναι μια λέξη. Είναι οι νέοι άνθρωποι που ανεβαίνουν στη σκηνή για να απελευθερώσουν τις δυνάμεις τους και να εκφράσουν δυνατά όλα αυτά που νιώθουν. Γιατί στο Onassis Youth Festival, οι έφηβοι δεν λογοκρίνονται.

Το φεστιβάλ που βάζει στο επίκεντρο της προσοχής του τους έφηβους, φέτος επιστρέφει για να σε ταξιδέψει πίσω στον χρόνο και σε όλα όσα ανήκουν πλέον στην ιστορία. Αντλώντας έμπνευση από τις σύγχρονες και υβριδικές γραφές, εξετάζοντας τα όρια μεταξύ μυθοπλασίας και πραγματικότητας, και ανακαλύπτοντας διαφορετικά πεδία και τρόπους γραφής αυτό το φεστιβάλ θα δώσει την ευκαιρία στους νέους να πάρουν το μέλλον στα χέρια τους. Όπως ακριβώς το θέλουν. Με αφορμή την επίσημη αφήγηση της Ιστορίας αλλά και τις εναλλακτικές μορφές της, οι έφηβοι συμμετέχουν σε μια σειρά εργαστηρίων στις σχολικές τάξεις, δημιουργούν κάτι εντελώς νέο και ανεβαίνουν με ορμή στη Μικρή Σκηνή της Στέγης, για ένα μανιφέστο που θα μπορούσε να ζει και μετά από 200 χρόνια.

Συντονισμός & Καλλιτεχνική επίβλεψη Μυρτώ Λάβδα / **Οργάνωση** Ελεάννα Σεμιτέλου, Λεωνίδα Παναγόπουλος / **Συνεργάτες του Φεστιβάλ** Άρης Λάσκος & Αναστασία Γιαννάκη, Ομάδα 4Frontal (Θανάσης Ζερίτης & Αριστέα Σταφυλαράκη), Cheek-Bones (Στέφανος Αχιλλέως & Αγγέλικα

Σταυροπούλου), Γιώργος Βαλαής & Γιάννης Νικολαΐδης, Άρης Μπαλής, Κατερίνα Γιαννοπούλου, Αντώνης Αντωνόπουλος κ.ά.

Χορός

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ

6 έως 10 Μαΐου, 13 έως 17 Μαΐου, 20 έως 24 Μαΐου & 27 έως 31 Μαΐου 2020 | Κεντρική Σκηνή | 20:30

Παγκόσμια Πρεμιέρα, Διεθνής Συμπαραγωγή

Περισσότεροι από 70.000 θεατές, σε 36 χώρες από 4 ηπείρους, έχουν ήδη δει την πρώτη διεθνή συμπαραγωγή του Έλληνα δημιουργού, τον «Μεγάλο Δαμαστή». Στις 6 Μαΐου 2020 ξεκινά από τη Στέγη η παγκόσμια πορεία του νέου έργου του· μέχρι τότε, θα παραμείνει άτιτλο, ανοιχτό, υπό κατασκευή.

«Τα έργα μου δεν υπάρχουν από πριν. Έρχονται από το πουθενά.»

– Δημήτρης Παπαϊωάννου

Πεντακόσιοι και πλέον περφόρμερ και χορευτές, από όλο τον κόσμο, πέρασαν από οντισιόν την περασμένη άνοιξη. Εκείνοι που επελέγησαν, ξεκινούν πρόβες με τον Δημήτρη Παπαϊωάννου τον Ιανουάριο του 2020. Η πρεμιέρα της δεύτερης αυτής παγκόσμιας συμπαραγωγής του Έλληνα δημιουργού αναμένεται τον Μάιο της ίδιας χρονιάς, στη Στέγη. Μέχρι τότε, σιωπή. Κανένας τίτλος – τα πάντα είναι υπό κατασκευή. Όπως έχει πει και ο ίδιος: «Γράφω τα έργα μου ενώ τα κατασκευάζω στις πρόβες. Προετοιμάζω υλικό μόνο για να ξεκινήσω τη διαδικασία και –τις περισσότερες φορές– το πετάω. Έχω αποφασίσει να μη γνωρίζω τι φτιάχνω πριν και κατά τη διάρκεια. Στο τέλος, αν είμαι τυχερός, εμφανίζεται το έργο και προσπαθώ να το καταλάβω και να το τελειοποιήσω. Κρατάω το δικαίωμα να τα αλλάξω όλα την ύστατη στιγμή. Οπότε, είναι δύσκολο για μένα να σας μιλήσω για κάτι πριν δημιουργηθεί. Τι να τις κάνει κανείς τις προθέσεις; Η τέχνη είναι πράξη. Αν σας μιλήσω, είναι σίγουρο ότι είτε θα σας παραπλανήσω είτε θα προδώσω το έργο».

Παραγωγή Στέγη του Ιδρύματος Ωνάση / **Πρώτη παρουσίαση** στη Στέγη του Ιδρύματος Ωνάση, Μάιος 2020 / **Συμπαραγωγή** Biennale de la danse de Lyon 2020 (Λυών), Dance Umbrella / Sadler's Wells Theatre (Λονδίνο), Fondazione Campania dei Festival - Napoli Teatro Festival Italia (Νάπολη), Grec Festival de Barcelona (Βαρκελώνη), Luminato (Τορόντο) / Canadian Stage / TO Live (Τορόντο), Porto Rivoli (Πόρτο), Ruhrfestspiele Recklinghausen (Ρέκλινγκχάουζεν), Stanford Live / Stanford University (Στάνφορντ, ΗΠΑ), Théâtre de la Ville - Paris / Théâtre du Châtelet (Παρίσι), UCLA's Center for the Art of Performance (Λος Άντζελες, ΗΠΑ) / **Με την υποστήριξη** Festival Aperto (Ρέτζιο Εμίλια), HELLERAU – European Center for the Arts (Δρέσδη), Lithuanian dance information center (Βίλνιους), National Arts Centre (Οτάβα), ONE DANCE WEEK Festival (Πλόβντιβ), P.P. Culture Enterprises Ltd (Τελ Αβίβ), Teatro della Pergola – Firenze, Torinodanza Festival / Teatro Stabile di Torino - Teatro Nazionale (Τορίνο)

Με χρηματοδότηση από το Ελληνικό Υπουργείο Πολιτισμού και Αθλητισμού / **Διεύθυνση εκτέλεσης παραγωγής** 2WORKS / Ο Δημήτρης Παπαϊωάννου υποστηρίζεται από το Μέγαρο Μουσικής Αθηνών

Φεστιβάλ μουσικής για παιδιά

BIG BANG FESTIVAL 6

16 & 17 Μαΐου 2020 | Εντός & εκτός Στέγης

Ένας κανόνας: Διασκέδαση συναυλίες, ηχητικές εγκαταστάσεις, πάρτι και εργαστήρια για παιδιά 0-12 ετών.

Το ευρωπαϊκό φεστιβάλ μουσικής για παιδιά 0-12 ετών μεταμορφώνει για 6η χρονιά τη Στέγη και τη γειτονιά της σε μία ατέλειωτη μουσική περιπέτεια. Σε αυτό το φεστιβάλ, κάθε ερώτηση έχει την

ίδια απάντηση: Μουσική. Στις σκηνές, τα φουαγιέ, τους διαδρόμους, τα ασανσέρ, αλλά και έξω από τη Στέγη, στη γειτονιά. Μουσικοί από όλο τον κόσμο γίνονται μια τεράστια παρέα, μαζί με παιδιά, γονείς και φίλους. Μια μπάντα που μόνο σκοπό έχει τη διασκέδαση μέσα από το παιχνίδι και τους ευφάνταστους πειραματισμούς. Για 10 χρόνια το ευρωπαϊκό φεστιβάλ μουσικής για βρέφη και παιδιά πάει κόντρα στα «μην» και ζητάει από τους περιπετειώδεις νεαρούς και τις νεαρές να δοκιμάσουν, να ακούσουν, να παίξουν, να τραγουδήσουν, να χορέψουν. Εξάλλου, τα παιδιά ξέρουν καλύτερα από όλους να διασκεδάζουν και να αφήνονται στη μουσική. Ελάτε λοιπόν, η Στέγη ανοίγει τις πόρτες της και περιμένει ψηλά ντεσιμπέλ και την ενεργή συμμετοχή κάθε παιδιού.

Επιμέλεια φεστιβάλ Χρήστος Καρράς, Μυρτώ Λάβδα, Wouter van Looy / **Εκτός από** τη Στέγη του Ιδρύματος Ωνάση, στο δίκτυο αυτό συμμετέχουν επίσης η Zonzo Compagnie (Βέλγιο), το Centro Cultural de Belém (Πορτογαλία), η Opéra de Rouen και Opéra de Lille (Γαλλία), το BOZAR (Βέλγιο), το Instituto de la Cultura y las Artes de Sevilla – ICAS (Ισπανία), The ARK (Ιρλανδία), το Wilminktheater & Muziekcentrum Enschede (Ολλανδία), το Eesti Kontsert (Εσθονία), ο Δήμος του Ρέικιαβικ (Ισλανδία), και το AAP-Media (Βέλγιο) / **Το φεστιβάλ μουσικής για παιδιά BIG BANG** είναι μια συμπαραγωγή της Στέγης του Ιδρύματος Ωνάση και της Zonzo Compagnie, ενώ αποτελεί τμήμα του ευρωπαϊκού δικτύου BIG BANG.

Για το αναλυτικό πρόγραμμα του φεστιβάλ συμβουλευτείτε την ιστοσελίδα μας, onassis.org

Το πρόγραμμα θα ανακοινωθεί τον Φεβρουάριο του 2020.

Συγχρηματοδοτούμενο από το πρόγραμμα «Δημιουργική Ευρώπη» της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Λέξεις & Σκέψεις

ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΒΙΩΣΙΜΟΤΗΤΑ

4 έως 6 Ιουνίου 2020 | Στέγη Ιδρύματος Ωνάση

Ένα διεπιστημονικό συμπόσιο για τον ρόλο που μπορούν να διαδραματίσουν οι πολιτιστικοί φορείς στην προσπάθεια να επιτευχθεί η αειφορία, τόσο σε κοινωνικό όσο και σε περιβαλλοντικό επίπεδο. Η Στέγη είναι πράσινη. Συνεργάζεται με το Julie's bicycle και μειώνει το περιβαλλοντικό αποτύπωμά της.

Σε μια περίοδο όπου ο ανθρώπινος αντίκτυπος στο περιβάλλον γίνεται ολοένα και πιο καταστροφικός, οι πολιτιστικοί οργανισμοί οφείλουν να βρίσκονται στην πρώτη γραμμή του αγώνα για την επίτευξη περιβαλλοντικής βιωσιμότητας. Σε αυτό το πλαίσιο, η Στέγη του Ιδρύματος Ωνάση εφαρμόζει μια σειρά από «πράσινες πρακτικές», με στόχο να περιορίσει το περιβαλλοντικό αποτύπωμά της. Μέσα από παραστάσεις και εκπαιδευτικά προγράμματα, αλλά και χάρη στη στενή συνεργασία με ακτιβιστές και οργανισμούς σε παγκόσμιο επίπεδο, διαμορφώνεται μια συλλογική οικολογική συνείδηση. Δύο χρόνια μετά την έναρξη της συνεργασίας της Στέγης με τον οργανισμό Julie's Bicycle –ένα φιλανθρωπικό ίδρυμα, με έδρα το Λονδίνο, που ειδικεύεται στην περιβαλλοντική βιωσιμότητα πολιτιστικών οργανισμών σε όλο τον κόσμο–, προσκαλούμε καλλιτέχνες, επιστήμονες και ακτιβιστές να συναντηθούν στην Αθήνα για ένα διεπιστημονικό συμπόσιο με παράλληλες εκδηλώσεις. Μια ευκαιρία να συζητήσουμε ανοιχτά τον ρόλο του πολιτιστικού τομέα σε έναν αγώνα που έχει τον χαρακτήρα του κατεπείγοντος. Η προστασία του περιβάλλοντος είναι θέμα πολιτισμού.

Οργάνωση Στέγη του Ιδρύματος Ωνάση / **Σε συνεργασία με** Julie's Bicycle / **Με την υποστήριξη** British Council (Ελλάδα)

Χορός
ΠΑΡΑΣΤΑΣΗ ΤΗΣ ΧΟΡΕΥΤΙΚΗΣ ΟΜΑΔΑΣ 65+
12 έως 16 Ιουνίου 2020 | Κεντρική Σκηνή | 20:30

Γνωρίστε τις γειτονιές της Αθήνας και τους κατοίκους της, που χορεύουν τις ημέρες που πέρασαν και εκείνες που έρχονται. Καλώς ήρθατε στην Αθήνα του χθες του σήμερα του αύριο.

«Νέοι» χορευτές ηλικίας 65+, μετά από επτά χρόνια μαθημάτων και προβών, γεμίζουν τη σκηνή με ενέργεια, δίψα για ζωή και κίνηση. Ο χορός στη Στέγη δεν έχει ηλικία, κι αυτή η παράσταση είναι απλώς μία απόδειξη. Πριν από επτά χρόνια, μπήκαν στη Στέγη, την γέμισαν με την ενέργειά τους και έγιναν οι πρώτοι «νέοι» χορευτές 65+ ετών. Δυναμικοί και επίμονοι, απέδειξαν αυτό που ήδη ξέραμε: ότι το σώμα μπορεί να χορεύει για πάντα, αρκεί να μην έχει «ούτε μία λευκή τρίχα στην καρδιά του». Σήμερα, ανεβαίνουν για μία ακόμη φορά στη σκηνή και δίνουν φωνή στις προσωπικές αφηγήσεις τους για τις γειτονιές της Αθήνας που μεγαλώνουν μαζί τους. Η σκηνή και η ζωή τούς ανήκουν.

Σύλληψη & Χορογραφία Πατρίσια Απέργη / **Σκηνικά & Κοστούμια** Αναστασία Δούκα / κ.ά.

Μουσική / Λέξεις & Σκέψεις
THE CITY TALKS BACK / Η ΠΟΛΗ ΑΝΤΑΠΑΝΤΑΕΙ
THEATRUM MUNDI
26 έως 28 Ιουνίου 2020 | Εκτός Στέγης

Πολιτική συμμετοχή σημαίνει να «ακούγεται» η φωνή σου. Ποιανών οι φωνές ακούγονται στον δρόμο και στην πολιτική σκηνή; Με ποιον τρόπο μπορούν να χρησιμοποιηθούν η αρχιτεκτονική και ο αστικός χώρος για την ενίσχυση ή την αποσιώπηση διαφορετικών φωνών;

Ένα πρότζεκτ που φέρνει κοντά ανθρώπους από τα πεδία της αρχιτεκτονικής, της ανθρωπολογίας και της ακουστικής οικολογίας. Μαζί αποκαλύπτουν τις συναθροίσεις φωνών σε διάφορους χώρους της πόλης, μέσα από ένα πρόγραμμα φιλοξενίας (residency), που στοχεύει στην έρευνα, στην τεκμηρίωση και στην κριτική ανάλυση. Δουλεύοντας με αυτό το υλικό, περφόρμερ και αρχιτέκτονες συνεργάζονται με σκοπό τη δημιουργία και την καταγραφή παρεμβάσεων, οι οποίες δείχνουν πώς οι λέξεις που δεν ακούγονται θα μπορούσαν να γίνουν πολιτικός λόγος στον αστικό χώρο. Η Αθήνα –μια πόλη υποδοχής μεταναστών, όπου έχουν πραγματοποιηθεί ριζοσπαστικές διαμαρτυρίες και έχουν γεννηθεί οι σύγχρονες δημοκρατικές διαδικασίες– θα μετατραπεί σε εργαστήριο και σκηνή θεάτρου. Αυτή η παρέμβαση θα φέρει κοντά διάφορους επαγγελματίες, προκειμένου να μοιραστούν περφόρμανς και παρουσιάσεις που θα καταδεικνύουν με ποιους τρόπους η πόλη ανταπαντάει. Οι προτάσεις θα λειτουργήσουν ως ερεθίσματα για άλλες πόλεις ανά τον κόσμο, πόλεις που μετατρέπονται σε υποδομές αντίστασης ενάντια σε οπισθοδρομικές τάσεις, σε εθνικό και παγκόσμιο επίπεδο. Το πρότζεκτ πραγματοποιείται σε συνεργασία με το Theatrum Mundi, ένα ερευνητικό κέντρο που ασχολείται με τον τρόπο με τον οποίο ο αστικός σχεδιασμός σκηνοθετεί τη δημόσια ζωή των πόλεων, με έδρα το Λονδίνο και το Παρίσι.

Επιμέλεια John Bingham Hall, Χρήστος Καρράς / **Οργάνωση** Στέγη του Ιδρύματος Ωνάση και Theatrum Mundi

ΤΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΣΧΕΔΙΟ

Μουσική

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ, ΜΕΓΑΛΟΣ ΑΙΡΕΤΙΚΟΣ [ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟ]

ΤΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΣΧΕΔΙΟ

ΚΥΚΛΟΣ ΣΥΓΧΡΟΝΗ ΜΟΥΣΙΚΗ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ ΚΑΙ ΠΟΙΗΣΗ

22 & 23 Νοεμβρίου 2019 | Μικρή Σκηνή | 21:00

Το Δεύτερο Μέρος του «Μεγάλου Αιρετικού» συμπληρώνει τον κύκλο που ο συνθέτης Δημήτρης Παπαδημητρίου συνέλαβε ως ιδέα τον Δεκέμβριο του 2018. Το τραγούδι του πρώτου μέρους αυτής της ενότητας παρουσιάστηκε στη Μικρή Σκηνή της Στέγης τον Φεβρουάριο του 2019. Ο κύκλος Σύγχρονη Μουσική Δημιουργία και Ποίηση αποτελεί βήμα για νέες αναθέσεις σε καταξιωμένους και νεότερους συνθέτες. Παρουσιάζονται ενότητες νέων τραγουδιών με αφορμή και πηγή έμπνευσης επιλεγμένα στιγμιότυπα από την παγκόσμια ποιητική δημιουργία. Οι συνθέτες καλούνται να εμπνευστούν από θεματικές που προτείνει το Ελληνικό Σχέδιο. Δεύτερο μέρος ενός κύκλου τραγουδιών, αφιερωμένου στην πνευματική, ηθική και αισθητική ελευθερία και ενίοτε –γιατί όχι!– ελευθεριότητα. Αφιερωμένου στην ποιητική επαναστατικότητα και ανυποταξία, την αμφισβήτηση. Αφιερωμένου ακόμα στο ασυμβίβαστο κυνήγι μιας άσπιλης, αμιγούς και απόλυτης αλήθειας, που θέτει αυτομάτως τους πρωταγωνιστές του στο κοινωνικό περιθώριο της αιώνιας και αόρατης ιεράς εξέτασης. Γιατί δεν υπάρχει τίποτα πιο δολοφονικά αντικοινωνικό από την απόλυτη αλήθεια σε ισχυρές δόσεις. Αριστοφάνης, Βιγιόν, Εμπειρικός, Καβάφης, Κοροπούλης, Λαπαθιώτης, Μπρεχτ, Τζον Ντον, Παλαμάς, Ρίλκε, Σαχλίκης είναι λίγοι μόνον από τους πρωταγωνιστές αυτού του κύκλου των αιρετικών μορφών της ποίησης.

Επιμέλεια Κύκλου Δημήτρης Παπαδημητρίου, Ραλλού Βογιατζή, Τάσος Ρωσόπουλος, Κώστας Φασουλάς / **Συνθέτης** Δημήτρης Παπαδημητρίου / **Φιλολογική Επιμέλεια** Γιώργος Κοροπούλης

Μουσική

ΜΟΥΣΙΚΗ ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

ΓΙΩΡΓΟΣ ΣΑΡΑΝΤΑΡΗΣ, ΜΕΛΙΣΣΑΝΘΗ

ΤΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΣΧΕΔΙΟ

ΚΥΚΛΟΣ ΣΥΓΧΡΟΝΗ ΜΟΥΣΙΚΗ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ ΚΑΙ ΠΟΙΗΣΗ

24 Ιανουαρίου 2020 | Μικρή Σκηνή | 21:00

Στη «Μουσική Αλληλογραφία», με έναν κύκλο τραγουδιών αποδίδεται η «συνομιλία» της ερωτικής φιλίας που ένωσε τον Γιώργο Σαραντάρη και την Μελισσάνθη (Ήβη Κούγια-Δασκαλάκη). Οι επιστολές που αντάλλαξαν οι δύο δημιουργοί αποτελούν μαρτυρία της ιδιαίτερης σχέσης τους. Η υπαρξιακή αγωνία της Μελισσάνθης και η βαθιά εσωτερικότητα του λόγου της συναντά τον αδιέξοδο κόσμο και τον βασανιστικό έρωτα της ποίησης του Γιώργου Σαραντάρη. Δύο νέοι συνθέτες θα σκιαγραφήσουν τον διάλογο αυτής της «ερωτικής» φιλίας, απόκωδικοποιώντας με μουσικό τρόπο το ερωτικό αποτύπωμα της πλατωνικής σχέσης των δύο ποιητών. Η «Μουσική Αλληλογραφία» είναι η φωνή της συγκίνησης των δύο δημιουργών, μια μελωδική ανάγνωσή τους και μια ερμηνεία για το πώς αυτό καταγράφεται στην ποίησή τους. Τον Φεβρουάριο του 2019, σε μια αντίστοιχη συναυλία, για πρώτη φορά αποτυπώθηκε η «ερωτική συνομιλία» του Κώστα Καρυωτάκη και της Μαρίας Πολυδούρη. Παρουσιάστηκαν δύο κύκλοι τραγουδιών του Κώστα Μάκτρα και του Χρυσόστομου Καραντωνίου, οι οποίοι εμπνεύστηκαν και αφηγήθηκαν με τον δικό τους μουσικό τρόπο την ιδιαίτερη σχέση των δύο ποιητών. Ο κύκλος Σύγχρονη Μουσική Δημιουργία και Ποίηση αποτελεί βήμα για νέες αναθέσεις σε καταξιωμένους και νεότερους συνθέτες. Παρουσιάζονται ενότητες νέων τραγουδιών με αφορμή και πηγή έμπνευσης επιλεγμένα στιγμιότυπα από την παγκόσμια ποιητική δημιουργία. Οι συνθέτες καλούνται να εμπνευστούν από θεματικές που προτείνει το Ελληνικό Σχέδιο.

Επιμέλεια Κύκλου Δημήτρης Παπαδημητρίου, Ραλλού Βογιατζή, Τάσος Ρωσόπουλος, Κώστας Φασουλάς / **Συνθέτες** Νεφέλη Λιούτα, Κώστας Μάκρας

Μουσική

ΜΟΥΣΙΚΑ ΠΑΡΑΜΥΘΙΑ ΓΙΑ ΑΦΗΓΗΤΗ ΚΑΙ ΟΡΧΗΣΤΡΑ

ΓΙΑ ΤΟ ΑΠΟΚΡΙΑΤΙΚΟ ΚΑΡΝΑΒΑΛΙ

ΤΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΣΧΕΔΙΟ

ΚΥΚΛΟΣ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ ΡΕΠΕΡΤΟΡΙΟΥ

8 & 9 Φεβρουαρίου 2020 | Κεντρική Σκηνή | 20:30

Η επιτυχημένη ιδέα των μουσικών παραμυθιών συνεχίζεται με μια νέα ανάθεση σύνθεσης για αφηγητή και ορχήστρα, με έμπνευση από μύθους, έθιμα και μορφές από το αποκριάτικο καρναβάλι. Το Ελληνικό Σχέδιο, στο πλαίσιο του κύκλου Δημιουργία Ρεπερτορίου, αναθέτει τη σύνθεση νέων μουσικών έργων με απεύθυνση στα παιδιά και σε όλη την οικογένεια. Οι «Μύθοι του Αισώπου» του Δημήτρη Παπαδημητρίου, «Το Νερολούλουδο» του Τάσου Ρωσόπουλου και «Το κερατάκι του βασιλιά» του Αχιλλέα Γουάστωρ είναι μερικά από τα 10 παραμύθια για αφηγητή και ορχήστρα που έχουν προκύψει έως τώρα. Ο Αχιλλέας Γουάστωρ, ο Κωστής Κριτσωτάκης, η Νεφέλη Λιούτα, ο Δημήτρης Τρυπάνης, ο Τάσος Ρωσόπουλος και ο Δημήτρης Παπαδημητρίου είναι οι συνθέτες που έχουν εργαστεί στο πλαίσιο αυτής της ιδέας. Τα νέα έργα ερμηνεύτηκαν από την Καμεράτα-Ορχήστρα Φίλων της Μουσικής, την Κρατική Ορχήστρα Αθηνών και το Ventus Ensemble. Έμπνευση θεματική αποτελούν τα ελληνικά παραδοσιακά λαϊκά παραμύθια, μύθοι, έθιμα, καθώς και ιδέες παιδιών.

Καλλιτεχνική Επιμέλεια Κύκλου Δημήτρης Παπαδημητρίου, Ραλλού Βογιατζή, Κώστας Φασουλάς, Τάσος Ρωσόπουλος / **Συνθέτες** Άγγελος Αγγέλου, Τάσος Ρωσόπουλος / **Συγγραφείς** Κώστας Φασουλάς, ομάδα ΦΛΟΥ (Ελένη Δαφνή, Βερόνικα Δαβάκη, Δημήτρης Μαγγίνας, Ροζαλία Μιχαλοπούλου) / **Σκηνογραφική Επιμέλεια** Πάρις Μέξης

Μουσική

ΣΥΜΦΩΝΙΚΟ ΕΡΓΟ ΤΟΥ ΔΗΜΗΤΡΗ ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ

ΤΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΣΧΕΔΙΟ

ΚΥΚΛΟΣ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ ΡΕΠΕΡΤΟΡΙΟΥ

6 & 7 Μαρτίου 2020 | Κεντρική Σκηνή | 20:30

Το Ελληνικό Σχέδιο θα παρουσιάσει και φέτος το νέο συμφωνικό έργο του συνθέτη Δημήτρη Παπαδημητρίου. Την ορχήστρα θα διευθύνει ο καταξιωμένος μαέστρος Γιώργος Πέτρου. Στο πλαίσιο αυτού του κύκλου, ο συνθέτης Δημήτρης Παπαδημητρίου, ιδρυτής του Ελληνικού Σχεδίου, μέσα σε εννέα χρόνια έχει παρουσιάσει 8 συνολικά έργα μεγάλης φόρμας. Έξι συμφωνικά έργα και δύο θεματικές σουίτες-σπονδυλωτά έργα συμφωνικής μουσικής, των οποίων τα 18 συνολικά μέρη αποτελούν συγχρόνως και ανεξάρτητα έργα. «Μύθοι του Αισώπου», «Σατυρικόν», «Το χρονικό ενός πρώιμου φθινοπώρου», «Μέρες Επιταφίου» είναι μερικά από τα θεματικά έργα του συνθέτη που παρουσιάστηκαν σε αυτή την ενότητα από το 2013 έως σήμερα. Η σύνθεση νέων έργων ρεπερτορίου είναι το δημιουργικό πρόταγμα για το Ελληνικό Σχέδιο. Όλοι οι θεματικοί κύκλοι γεννιούνται με στόχο την ανάθεση νέων έργων σε καταξιωμένους ή νέους δημιουργούς. Οι αναθέσεις είναι αφενός ο δρόμος με τον οποίο μοιραζόμαστε οράματα, ιδέες και δημιουργική φαντασία με νέους και καταξιωμένους δημιουργούς, ενώ αφετέρου είναι μέσο στήριξης του καλλιτεχνικού έργου, πάντα με τις δυνατότητες που παρέχονται από την ευγενική και ουσιαστική στήριξη της Στέγης.

Καλλιτεχνική Επιμέλεια Δημήτρης Παπαδημητρίου, Ραλλού Βογιατζή / Συνθέτης Δημήτρης Παπαδημητρίου / Διεύθυνση Ορχήστρας Γιώργος Πέτρου

ΕΥΡΩΠΑΪΚΑ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΑ

INTERFACES

Νέα μοντέλα και πρακτικές για την ανάπτυξη κοινού της σύγχρονης μουσικής στην Ευρώπη.

Φορείς από οκτώ χώρες ενώνουν τις δυνάμεις τους στο καινοτόμο διαθεματικό πρότζεκτ Interfaces, με σκοπό να συνδέσουν το κοινό με σύγχρονα μουσικά ακούσματα, με τη μουσική της εποχής μας. Μέσα από τη συνεργασία μουσικών, καλλιτεχνών, εκπαιδευτικών και πολιτιστικών οργανισμών δημιουργείται ένας μεγάλος όγκος πρωτότυπου έργου –συναυλίες, συνθέσεις, διαλέξεις, έρευνες, εκπαιδευτικές προτάσεις– που παρουσιάζεται στο ελληνικό και το διεθνές κοινό σε ζωντανές εκδηλώσεις ή μέσα από την ιστοσελίδα interfacesnetwork.eu.

Τον συντονισμό του δικτύου Interfaces έχει η Στέγη του Ιδρύματος Ωνάση.

Στο δίκτυο συμμετέχουν οι εταίροι οργανισμοί De Montfort University (Ηνωμένο Βασίλειο), European University Cyprus | EUC (Κύπρος), IRCAM (Γαλλία), ZKM | Zentrum für Kunst und Medientechnologie (Γερμανία), CREMAC (Ρουμανία), Q-O2 (Βέλγιο), Ictus (Βέλγιο), Klangforum Wien (Αυστρία) / Διαχείριση Έργου Χρήστος Καρράς, Ντόρα Βουγιούκα / **Με τη συγχρηματοδότηση του προγράμματος** «Δημιουργική Ευρώπη» της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

EUROPEAN MEDIA ART PLATFORM (EMAP)

Μια ευρωπαϊκή συνεργασία 11 φορέων με σκοπό τη στήριξη ανερχόμενων καλλιτεχνών και τη δημιουργία νέων έργων.

Η Στέγη συνεχίζει να υποστηρίζει καλλιτεχνικές πρακτικές που κινούνται στη διατομή μεταξύ τέχνης, επιστήμης και τεχνολογίας, συμμετέχοντας μαζί με άλλους δέκα εταίρους στην ευρωπαϊκή πλατφόρμα για την τέχνη των νέων μέσων (European Media Art Platform / EMAP), η οποία προσφέρει την ευκαιρία σε ανερχόμενους καλλιτέχνες των νέων μέσων, από τους χώρους των εικαστικών, του design, του κινηματογράφου, του ήχου και του βίντεο, να συμμετάσχουν σε φιλοξενίες καλλιτεχνών (residencies) και να δημιουργήσουν νέα καλλιτεχνικά έργα που θα παρουσιαστούν σε φεστιβάλ και εκδηλώσεις στις χώρες των οργανισμών που συμμετέχουν στο δίκτυο.

Τα μέλη της πλατφόρμας είναι Ars Electronica (Αυστρία), Bandits – Mages (Γαλλία), Werkleitz Centre for Media Art (Γερμανία), Στέγη του Ιδρύματος Ωνάση (Ελλάδα), Foundation for Art & Creative Technology / FACT (Ηνωμένο Βασίλειο), LABoral Centro de Arte y Creación Industrial (Ισπανία), Kontejner (Κροατία), RIXC (Λετονία), IMPAKT (Ολλανδία), WRO Center for Media Art Foundation (Πολωνία) και M-Cult (Φινλανδία) / **Με τη συγχρηματοδότηση του προγράμματος** «Δημιουργική Ευρώπη» της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

BIG BANG

Φεστιβάλ μουσικής για νεαρούς και περιπετειώδεις θεατές.

Το ευρωπαϊκό δίκτυο Big Bang αποσκοπεί να βελτιώσει ουσιαστικά την ποιότητα της μουσικής για παιδιά στην Ευρώπη, μέσω της εξερεύνησης και της περιπέτειας. Το δίκτυο συγκεντρώνει 12 πολιτιστικούς φορείς από όλη την Ευρώπη, που είναι πρόθυμοι να εργαστούν μαζί για μια κοινή αποστολή: να παρουσιάσουν τον περίτεχνο κόσμο της μουσικής με έναν ευφάνταστο και περιπετειώδη τρόπο, μέσα από ένα πολύχρωμο μουσικό πρόγραμμα συναυλιών,

εγκαταστάσεων και εργαστηρίων, με μουσικούς του Big Bang από διαφορετικά είδη και τεχνοτροπίες.

Στο δίκτυο του Big Bang συμμετέχουν οι φορείς Zonzo Compagnie (Βέλγιο), Centro Cultural de Belém (Πορτογαλία), Στέγη του Ιδρύματος Ωνάση (Ελλάδα), Opéra de Rouen και Opéra de Lille (Γαλλία), BOZAR (Βέλγιο), Instituto de la Cultura y las Artes de Sevilla – ICAS (Ισπανία), THE ARK (Ιρλανδία), Wilminktheater & Muziekcentrum Enschede (Ολλανδία), Eesti Kontsert (Εσθονία), Δήμος του Ρέικιαβικ (Ισλανδία), και AAP Media (Βέλγιο) / **Με τη συγχρηματοδότηση του προγράμματος** «Δημιουργική Ευρώπη» της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

EUROPEAN ARTIFICIAL INTELLIGENCE LAB

Το ευρωπαϊκό εργαστήριο τέχνης και τεχνητής νοημοσύνης για μια σκεπτόμενη κοινωνία.

Το European ARTificial Intelligence Lab (Ευρωπαϊκό Εργαστήριο Καλλι/τεχνητής Νοημοσύνης) συγκεντρώνει επιστημονικά και τεχνολογικά θέματα που άπτονται της τεχνητής νοημοσύνης και τα παρουσιάζει στο ευρύ κοινό και σε καλλιτεχνικά ακροατήρια, προκειμένου να συνεισφέρει σε μια κριτική και σκεπτόμενη κοινωνία. Το πρόγραμμα εστιάζει πέραν του τεχνολογικού και οικονομικού ορίζοντα, εξετάζοντας πολιτιστικές, ψυχολογικές, φιλοσοφικές και πνευματικές πτυχές. Από την πλευρά των πολιτιστικών φορέων της Ευρώπης που είναι αφοσιωμένοι στις τέχνες, την τεχνολογία και την κοινωνία, το European ARTificial Intelligence Lab επικεντρώνεται σε οράματα, προσδοκίες και φόβους που συνδέουμε με την ιδέα ενός μέλλοντος κατακλυσμένου από την τεχνητή νοημοσύνη. Ένα εκτεταμένο πολιτιστικό και εκπαιδευτικό πρόγραμμα δραστηριοτήτων, με τη μορφή εκθέσεων, εργαστηρίων, παραστάσεων, συνεδρίων, συζητήσεων, καθοδήγησης και προγραμμάτων φιλοξενίας καλλιτεχνών (residencies), θα συμβάλει αξιοσημείωτα σε αυτές τις συναντήσεις, ενισχύοντας το διεπιστημονικό έργο, τη διεθνική κινητικότητα και τη διαπολιτισμική ανταλλαγή.

Το δίκτυο περιλαμβάνει τους εξής εταίρους Ars Electronica (Αυστρία), Center for Promotion of Science (Σερβία), Zaragoza City of Knowledge Foundation (Ισπανία), Kersnikova Institute/Kapelica Gallery (Σλοβενία), LABoral Centro de Arte y Creación Industrial (Ισπανία), Science Gallery (Ιρλανδία), The Culture Yard (Δανία), Στέγη του Ιδρύματος Ωνάση (Ελλάδα), Le lieu unique (Γαλλία), Waag Society (Ολλανδία), SOU Festival (Γεωργία), Hexagon Scène National Arts Sciences (Γαλλία) και GLUON (Βέλγιο) / **Με τη συγχρηματοδότηση του προγράμματος** «Δημιουργική Ευρώπη» της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

EUROPE BEYOND ACCESS

Ένα ευρωπαϊκό πρόγραμμα που φέρνει στο προσκήνιο της ευρωπαϊκής πολιτιστικής σκηνής καλλιτέχνες παραστατικών τεχνών με αναπηρία.

Το Europe Beyond Access (Ευρώπη πέραν της πρόσβασης) είναι ένα τετραετές πρόγραμμα με τη συμμετοχή επτά κορυφαίων ευρωπαϊκών θεάτρων και οργανισμών χορού, που αποσκοπεί να φέρει στο προσκήνιο της ευρωπαϊκής πολιτιστικής σκηνής καλλιτέχνες παραστατικών τεχνών με αναπηρία. Το πρόγραμμα στηρίζει τους καλλιτέχνες με αναπηρία στην προσπάθειά τους να σπάσουν τα στεγανά στους χώρους του σύγχρονου θεάτρου και χορού, διεθνοποιώντας την καλλιτεχνική τους καινοτομία και τη σταδιοδρομία τους, καλλιεργώντας ένα δίκτυο κορυφαίων οργανισμών με μια δέσμευση στην παρουσίαση και την ανάθεση έργων του υψηλότερου δυνατού επιπέδου, χτίζοντας ευρωπαϊκά ακροατήρια που να ενδιαφέρονται για πρωτοποριακό έργο υψηλής ποιότητας από τους καλλιτέχνες με αναπηρία της Ευρώπης και, τέλος, αναπτύσσοντας εργαλεία και κατανόηση στην ευρύτερη αγορά των παραστατικών τεχνών.

Οι βασικοί εταίροι του προγράμματος είναι British Council (Ηνωμένο Βασίλειο), Στέγη του Ιδρύματος Ωνάση (Ελλάδα), Holland Dance Festival (Ολλανδία), Kampnagel (Γερμανία), Per.Art (Σερβία), Skånes

Dansteater (Σουηδία) και Oriente Occidente (Ιταλία) / **Με συγχρηματοδότηση από το πρόγραμμα «Δημιουργική Ευρώπη» της Ευρωπαϊκής Ένωσης.**

RESHAPE REFLECT, SHARE, PRACTICE, EXPERIMENT

Πως μπορούν οι σύγχρονοι καλλιτεχνικοί πειραματισμοί να επηρεάσουν τις δημόσιες πολιτικές;

Το RESHAPE είναι ένα πρόγραμμα έρευνας και ανάπτυξης που συγκεντρώνει καλλιτεχνικούς οργανισμούς από την ευρωμεσογειακή περιοχή, προκειμένου να δημιουργήσουν από κοινού καινοτόμα οργανωτικά μοντέλα και να συνεισφέρουν συγκεκριμένες απαντήσεις στις κρίσιμες προκλήσεις των παραστατικών τεχνών. Με την αύξηση των γνώσεων, των ικανοτήτων και των αντανakλαστικών των ενδιάμεσων οργανισμών ως προς τους σύγχρονους καλλιτεχνικούς πειραματισμούς, το RESHAPE αποσκοπεί να επηρεάσει τις δημόσιες πολιτικές και να αφομοιώσει μελλοντικά εργαλεία άσκησης τους.

Το δίκτυο περιλαμβάνει τους εξής εταίρους Onda - Office national dediffusion artistique (Γαλλία), ACT Association (Βουλγαρία), Alt Art Foundation for Alternative Art (Ρουμανία), Artemrede (Πορτογαλία), Bunker (Σλοβενία), British Council (Ηνωμένο Βασίλειο), Center for Culture in Lublin / East European Performing Arts Platform (Πολωνία), Flanders Arts Institute / Kunstenpunt (Βέλγιο), Goethe Institut Barcelona (Ισπανία), Institut umění - Divadelní ústav / Arts and Theatre Institute (Τσεχία), Ίδρυμα Ωνάση / Onassis AiR (Ελλάδα), Pogon Centre for Independent Culture and the Youth (Κροατία), Pro Helvetia (Ελβετία) / **Με τη συγχρηματοδότηση του προγράμματος «Δημιουργική Ευρώπη» της Ευρωπαϊκής Ένωσης.**

MOVING BORDERS

Η τέχνη του να σπας τα σύνορα που χωρίζουν ανθρώπους από την καλλιτεχνική παραγωγή.

Το Moving Borders είναι ένα συνεργατικό πρότζεκτ επτά ευρωπαϊκών πολιτιστικών οργανισμών που δραστηριοποιούνται στη σφαίρα των παραστατικών τεχνών. Οι εταίροι θα διερευνήσουν νέους τρόπους παραγωγής πρότζεκτ παραστατικών τεχνών, προσεγγίζοντας και εμπλέκοντας ένα ευρύτερο φάσμα ατόμων και κοινοτήτων, με έμφαση σε μέχρι σήμερα υποεκπροσωπούμενες ομάδες. Το Moving Borders θα χρησιμοποιήσει καλλιτεχνικές μεθόδους προκειμένου να δώσει το έναυσμα για συναντήσεις ανάμεσα σε ανθρώπους από διαφορετικές κοινωνικές ομάδες.

Το δίκτυο περιλαμβάνει τους εξής εταίρους HELLERAU – European Centre for the Arts (Γερμανία), Στέγη του Ίδρύματος Ωνάση (Ελλάδα), Maillon, Théâtre de Strasbourg (Γαλλία), Ringlokschuppen Ruhr (Γερμανία), SPRING (Ολλανδία), Teatro Municipal do Porto (Πορτογαλία), Instytut Sztuk Performatywnych (Πολωνία) / **Με τη συγχρηματοδότηση του προγράμματος «Δημιουργική Ευρώπη» της Ευρωπαϊκής Ένωσης.**

SOUNDS NOW

Ένα δίκτυο ανθρώπων και φορέων της σύγχρονης ηχητικής τέχνης μπορεί να αλλάξει τον τρόπο που ακούμε στην Ευρώπη.

Το Sounds Now είναι ένα δίκτυο ευρωπαϊκών φεστιβάλ μουσικής και πολιτιστικών οργανισμών που προωθούν τη σύγχρονη κλασική μουσική, την πειραματική μουσική και την ηχητική τέχνη. Σε αυτό το πρότζεκτ, μας απασχολεί ο τρόπος που οι επιμελητικές πρακτικές αναπαράγουν τα ίδια μοτίβα εξουσίας και αποκλεισμού που είναι κυρίαρχα σε όλα τα επίπεδα των κοινωνιών μας. Το Sounds Now αποσκοπεί να ενθαρρύνει ενεργά την ποικιλομορφία μέσα στο επαγγελματικό μας πεδίο και, κατ' αυτό τον τρόπο, να ανοίξει το εύρος και τις δυνατότητες για διαφορετικές εμπειρίες, συνθήκες και προοπτικές στη διαμόρφωση της ηχητικής τέχνης που φτάνει στα σημερινά ακροατήρια. Το πρότζεκτ περιλαμβάνει ένα ευρύ φάσμα δράσεων, ανάμεσά τους εργαστήρια για επιμελητές, προγράμματα εκμάθησης υπό την εποπτεία καλλιτεχνών, συνθετών και ειδικών, νέες παραγωγές, συμπόσια και έρευνα.

Το δίκτυο περιλαμβάνει τους εξής εταίρους Musica (Βέλγιο), Στέγη του Ιδρύματος Ωνάση (Ελλάδα), Huddersfield Contemporary Music Festival (Ηνωμένο Βασίλειο), Ultima Oslo Contemporary Music Festival (Νορβηγία), November Music (Ολλανδία), SNYK (Δανία), SPOR FESTIVAL (Δανία), Time of Music (Φινλανδία), Transit Festival - Festival 2021 (Βέλγιο), Wilde Westen (Βέλγιο) / **Με τη συγχρηματοδότηση του προγράμματος** «Δημιουργική Ευρώπη» της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

STUDIOTOPIA

Η τέχνη συναντά την επιστήμη

Το STUDIOTOPIA είναι ένα διανοητικό και δημιουργικό ταξίδι που αποβλέπει στην αειφόρο ανάπτυξη μέσα από τις συγκλίνουσες προοπτικές της τέχνης και της επιστήμης. Παρέχει ένα πρόγραμμα καλλιτεχνικής φιλοξενίας (residency) σχεδιασμένο για μια νέα γενιά καλλιτεχνών που ενδιαφέρονται να συνεργαστούν με επιστήμονες, καθώς επίσης και μια διαδικασία δημιουργικής εμπλοκής με συγκεκριμένα κοινά. Πρόθεσή μας είναι να αμφισβητήσουμε αφενός την ιεραρχία μεταξύ των τεχνών και των εμπειρικών επιστημών, η οποία ήταν κυρίαρχη σε όλο τον 20ό αιώνα, και αφετέρου τον τεχνολογικό και επιστημονικό ντετερμινισμό, ενθαρρύνοντας ενεργά καλλιτέχνες και άλλες κοινότητες να δοκιμάσουν πειραματικά τις δικές τους δημιουργικές, κριτικές και δομικές ιδέες. Μέσα από μια σειρά καλλιτεχνικών φιλοξενιών, αυτοσχέδιων εργαστηρίων, ερευνητικών δραστηριοτήτων, εκθέσεων, ομιλιών και πολιτιστικών εκδηλώσεων, το Studiotopia υποστηρίζει την προσπάθεια αυτή, δημιουργώντας ένα γόνιμο πλαίσιο αλλαγής και συνεργασίας μεταξύ διαφόρων φορέων, εντός του οποίου υλοποιούνται καινοτόμες ιδέες και πρακτικές.

Το δίκτυο περιλαμβάνει τους εξής εταίρους BOZAR (Βέλγιο), Στέγη του Ιδρύματος Ωνάση (Ελλάδα), Ars Electronica (Αυστρία), Gluon (Βέλγιο), Laboral Centro de Arte y Creación Industrial (Ισπανία), VU University Amsterdam (Ολλανδία), CENTRUL CULTURAL CLUJJEAN (Ρουμανία), Laznia Center for Contemporary Art (Πολωνία) / Με τη συγχρηματοδότηση του προγράμματος «Δημιουργική Ευρώπη» της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

TRANSMISSIONS

Ελλάδα – Νορβηγία. Τι συμβαίνει στη σύγχρονη μουσική και την ηχητική τέχνη όταν ταξιδεύει;

Το πρότζεκτ Transmissions φέρνει κοντά δύο συνεργάτες από τα αντίθετα άκρα της Ευρώπης (Ελλάδα και Νορβηγία), σε μια σειρά από δραστηριότητες που εμπλέκουν ένα εκτεταμένο οικοσύστημα μεγάλων και μικρών φορέων. Μέσα από ένα τριετές πρόγραμμα καλλιτεχνικών φιλοξενιών (residencies), εκπαιδευτικών προγραμμάτων και πολιτιστικών εκδηλώσεων, το πρότζεκτ θα επιτρέψει σε καλλιτέχνες και επαγγελματίες του πολιτισμού από τη Νορβηγία και την Ελλάδα, που δραστηριοποιούνται στο πεδίο της σύγχρονης μουσικής και της ηχητικής τέχνης, να μάθουν από τους ομολόγους τους και να παρουσιάσουν τη δουλειά τους σε ένα νέο πλαίσιο.

Το πρότζεκτ συντονίζει η Στέγη του Ιδρύματος Ωνάση (Ελλάδα), σε συνεργασία με το Ultima Oslo Contemporary Music Festival (Νορβηγία), **με την υποστήριξη** της EEA Grants και του Norwegian Financial Mechanisms 2014-2021.

www.onassis.org